Pomocne Dłonie

Podręcznik instruktora

Ta książka należy do _____

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION

General Conference Youth Ministries Department

Pomocne Dłonie

Podręcznik instruktora

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION

General Conference Youth Ministries Department

Polska wersja
Tłumaczenie: Anna Skrzypczak
Redakcja: Paulina Rawińska
Korekta: Natalia Skrzypczak, Paulina Dzięgielewska, Magdalena Sulej-Lobert, Paulina Rawińska
Skład: Wioletta Morozowska
Koordynator projektu: Paulina Rawińska

Produced by:

General Conference Youth Ministries Department

12501 Old Columbia Pike

Silver Spring, MD 20904

Departmental Director: Gary Blanchard
Associate Youth Director: Pako Mokgwane
Associate Youth Director: Andrés J. Peralta
Editor-in-Chief: Andrés J. Peralta
Departmental Advisor: Abner De Los Santos
Senior Editorial Assistant: Kenia Reyes-de León

Project Manager: Mark O'Ffill
Content Contributors: Mark O'Ffill
Ted & Betsy Burgdorff

Copy Editor: Mark O'Ffill

Cover & Interior Designer:
Jonatan Tejel
Isaac Chia
Adrian Gutierrez Perez
Wilbert Hilario (ClicArt)
Had Graphic Inc.
hadgraphic@gmail.com

Photos by: © Shutterstock

Division Correspondents:
Al Powell (IAD)
Alastair Agbaje (TED)
Armando Miranda (NAD)
Benoy Tirkey (SUD)
Busi Khumalo (SID)
Carlos Campitelli (SAD)
Gennady Kasap (ESD)
Ron Genebago (SSD)
Jonatan Tejel (EUD)
Magulilo Mwakalonge (ECD)
Nak Hyung Kim (NSD)
Nick Kross (SPD)
Peter Bo Bohsen (TED)
Tihomir Lazic (TED)
Tracy Wood (NAD)
Udolcy Zukowski (SAD)
Ugochukwu Elems (WAD)
Vandeon Griffin (NAD)
Zlatko Musija (TED)

Resources:

Gomez, Ada. "Adventist Adventurer Awards." Adventist Adventurer Awards - Wikibooks.org. North American Division Club Ministries, 2014. Web. 26 July 2017. <https://en.wikibooks.org/wiki/Adventist_Adventurer_Awards>.

Gooch, Jennifer A. Eager Beaver Leader's Guide with 23 Themed Meeting Plans. 3rd ed. Lincoln, Neb.: AdventSource, 2007, 2015. Print.

For information

Email: youth@gc.adventist.org
Website: youth.adventist.org

Mailing Address:
Adventist Youth Ministries
General Conference of Seventh-day Adventist
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION:

Adapted by SPD Discipleship Youth Team
148 Fox Valley Road, Wahroonga
NSW 2076, Australia

Director/Specialist: Nick Kross
Dept. Assistant: Diane Samani Eke
Email: youth@adventist.org.au
Website: youth.adventistchurch.com

Drogie Zuchy Adventurer, Rodzice i Kadro,

Dziękujemy za to, że przyczyniliście się do opracowania nowego programu nauczania i wydania nowych podręczników dla grupy Adventurer. Zostały one dostosowane do potrzeb dzieci w wieku 4-9 lat. Założeniem nowego programu jest koncentracja na Jezusie oraz pomoc w kształtowaniu poczucia własnej wartości dzieci i tworzenia zdrowych relacji ze społeczeństwem, umożliwiając im przy tym dobrą zabawę podczas zbiorek. Naszym celem jest stworzenie wszechstronnego przewodnika do wykorzystania zarówno w małej jak i dużej grupie, w rodzinie, w różnych programach dla dzieci oraz w czasie szkółki sobotniej.

Użyliśmy kilku kryteriów tworzenia podręcznika. Pracowaliśmy wraz z adwentystycznymi nauczycielami i liderami młodzieży, żeby wykorzystać najlepsze dostępne źródła dla naszych zuchów. Po pierwsze, użyliśmy taksonomii Blooma - metodologii o szerokim zakresie, odpowiedniej zwłaszcza dla dzieci w wieku 7 lat i starszych, co pomogło nam dobrać zadania do umiejętności dziecka. Na przykład zadaniem dla Małych Owieczek (4 lata) będzie wysłuchanie czytanej historii, a już 8- i 9-latki sami przeczytają historie odpowiednie do ich możliwości. Dodatkowo zastosowaliśmy filozofię uczenia się wielozmysłowego, a zadania zostały tak dobrane, by trafić do każdego dziecka. Zatem wymagania są tak stworzone, żeby dzieci doświadczały jednocześnie stymulacji wizualnej, słuchowej i kinestetycznej, jak i smakowej oraz węchowej, jeśli to tylko możliwe. Nasze wymagania przepuściliśmy również przez filtry rozwojowe, żeby wyjść naprzeciw potrzebom rozwojowym każdej z grup wiekowych.

Zuchy - każda zbiórka Adventurer powinna być skupiona na działaniu. Znaczy to, że przez większość czasu dzieci powinny być zaangażowane, by poznać dany temat. Siedzenie i np. słuchanie historii powinno stanowić niewielki procent zbiórek, więcej czasu należy zaplanować na aktywności ruchowe, prace plastyczne, ćwiczenia, śpiew czy modlitwę. W większości przypadków ich opiekun, czy to rodzic, dziadek czy ulubiony sąsiad, może pomóc im w dokończeniu „pracy" w domu. Pomóż dzieciom maksymalnie się zaangażować i nigdy nie zapominaj im podziękować!

Rodzice - bardzo doceniamy czas, który poświęcacie dzieciom. Wielu z was jest zaangażowanych jako kadra zuchowa. Dziękujemy wam bardzo. To właśnie m. in. dla was stworzyliśmy ten podręcznik, który jest zgodny z założeniami programu, a jednak pełen ciekawych zadań; różnorodny, ale skoncentrowany na Chrystusie. Mamy nadzieję, że dzieci przyniosą do domu prawdy, które odkryły o „sobie samym, swoim Bogu, swojej rodzinie, swoim świecie" i będą je stosować w życiu. Dajcie dzieciom przestrzeń do dzielenia się swoimi przeżyciami. Pozwólcie im pokazać, czego się nauczyły i zademonstrować gry, w jakie grały. Miejcie na uwadze, że większość aktywności jest praktycznych, nie spodziewajcie się więc zeszytów z notatkami. W zamian zuchy przyniosą niesamowite przeżycia i wspomnienia.

Kadro – bogaty i różnorodny podręcznik pomoże wam w stworzeniu dobrego środowiska dla grupy waszych zuchów. Są w nim ujęte etapy rozwoju dziecka, szczególne potrzeby, wskazówki dla zastępowych oraz porady jak pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami. Dodatkowo w podręczniku znajduje się bardzo wiele kreatywnych pomysłów na aktywności (część dla instruktora), natomiast w zeszycie ćwiczeń zucha jest miejsce na ich wypełnienie lub odhaczenie gdy już zostaną zaliczone. Staraliśmy się zaproponować aktywności możliwe do wykonania przy użyciu niewielkiej ilości rekwizytów, ograniczonej przestrzeni i skromnego budżetu. Jednak, każda drużyna jest wyjątkowa, więc biorąc pod uwagę wasze możliwości dostosujcie pomysły do potrzeb waszej grupy. Na początku podręcznika są dodatkowe pomysły jak zorganizować zbiórki i czas w zastępach, tak żeby w ciągu ok. 15 zbiórek zrealizować wszystkie wymagania na stopień. Na koniec możesz nagrodzić swoje zuchy nadaniem stopnia oraz pinem. Oczywiście możecie organizować dodatkowe spotkania, wycieczki terenowe, sprawności grupowe oraz inne aktywności!

Jeśli zuch Adventurer zrealizuje wszystkie wymagania, należy go nagrodzić nadaniem stopnia i specjalnym pinem, który odpowiada nazwie i obrazkowi z okładki podręcznika. Łącznie jest sześć rocznych podręczników dla poszczególnych grup wiekowych. Pierwszy, Małe Owieczki - dla 4-latków, drugi, Ranne Ptaszki - dla 5-latków, Pracowite Pszczółki - dla 6-latków, Promyczki - dla 7-latków, Budowniczy - dla 8-latków i Pomocna Dłoń - dla 9-latków. Wiele z dzieci w trakcie roku harcerskiego będzie obchodzić urodziny i z racji wieku będą chciały przejść do kolejnego stopnia, ale powinny zakończyć jeden stopień, żeby rozpocząć następny. Program jest dedykowany do realizacji podczas jednego roku harcerskiego. W czasie każdej zbiórki zazwyczaj jest czas, żeby zrealizować jedno lub więcej wymagań z podręcznika.

Naszywki sprawności i piny (wręczane na zakończenie wszystkich zadań z podręcznika) są dostępne na stronie https://skladnica.4zywioly.pl/zha.

Dziękujemy za dołączenie do nas w tej podróży!

Andrés J. Peralta

Associate Youth Director

Historia Adventurer

Historia Adventurer sięga roku 1917, kiedy to powstał Podstawowy Kurs Czytania dla dzieci. Stał się on ostatecznie częścią wymagań dla Adventurer. Pierwszy zastęp Promyczków ukończył kurs w roku 1924. Nagroda dla Pracowitych Pszczółek została przyznana po raz pierwszy w 1928 roku, w roku 1929 po raz pierwszy użyto terminu „uroczystość przyznawania stopni", aby opisać uroczystość ukończenia stopnia i wręczenia naszywek. Przyrzeczenie i Prawo Pracowitych Pszczółek zostało spisane w 1929 roku.

Nazwy dla grup wiekowych były zmieniane w czasie oraz charakterystyczne dla różnych miejsc; były to m. in. Klasa Przygotowawcza, Pre-Juniorzy, Pre-Przyjaciele, Pre-JMV, Pre-AJY, Pre-Pathfinders, Klasa Achievement oraz Adventurer.

Do roku 1933 grupę młodszych harcerzy znano pod nazwą Preparatory Members. Dwie dominujące klasy na zachodnim wybrzeżu Stanów Zjednoczonych nazwano Pracowite Pszczółki i Pomocne Dłonie. Na wschodzie natomiast byli oni znani jako Promyczki i Budowniczy. Wszystkie te grupy używały tego samego Przyrzeczenia i Prawa. Różniły się tylko niektórymi wymaganiami. W latach 1933-1938 termin Progressive Class Work był używany w odniesieniu do wszystkich grup od Pracowitych Pszczółek aż do Mistrza Towarzysza.

W 1940 roku Generalna Konferencja wyodrębniła dwa stopnie Missionary Volunteer Progressive Classes, które były przed stopniem harcerskim Przyjaciel. Były to Promyczki i Budowniczy. Mieli proste przypinki z celuloidu, a tam, gdzie były używane chusty, miały kolor beżowy w przypadku Promyczków i zielony w przypadku Budowniczych.

W Stanach Zjednoczonych i w Europie dla tego samego programu używano wielu różnych nazw, np. „Pod prąd", „Niosący Światło Juniorzy", „Klub Promieni Słońca", „Złota zasada". 10 czerwca 1946 r. Komitet Wolontariuszy Misyjnych przegłosował jednolite nazwy dla klas Pre-Juniorów: Pracowite Pszczółki, Promyczki, Budowniczy oraz Pomocna Dłoń.

W roku 1953 pojawiły się pierwsze grupy pre-Pathfinder Adventurer, a w roku 1954 odbyły się pierwsze obozy zuchowe w różnych konferencjach (są to amerykańskie odpowiedniki naszych chorągwi) dla chłopców i dziewcząt w wieku 9 lat, a następnie 8 i 9 lat.

Nazwa Adventurer pojawiła się po raz kolejny w roku 1963 opisując grupę Pre-Pathfinder, tym razem w Pioneer Memorial Church w Andrews University.

W 1969 roku w Konferencji Waszyngtońskiej zaczęła funkcjonować grupa pod nazwą Bobry. Do grupy tej należały dzieci w wieku 6 - 9 lat. Miały swoje własne mundury, żółte koszulki lub bluzy i brązowe spodnie lub spódniczki.

W 1976 roku Podręcznik dla Liderów Młodzieży wspomniał o nowo powstałej grupie pre-JMV, a w roku 1979 w Wydziale Północnoamerykańskim uczniów w klasach 1 - 3 nazwano Adventurer.

Generalna Konferencja w 1985 r. wspomniała o wymaganiach do stopni Adventurer. Prawo Zborowe Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego z 1986 roku również określa uczniów w klasach 1 - 4 jako Adventurer. W roku 1989 Generalna Konferencja zagłosowała za ustanowieniem organizacji Adventurer jako części programu Pathfinder i odgłosowała również oficjalne logo Adventurer.

W 1990 roku kilka wydziałów wypróbowywało pilotażowy program nowych materiałów organizacji Adventurer z Generalnej Konferencji, który włączał ich własne błękitne i białe mundury, własne naszywki sprawności (w kształcie trójkątów) oraz własną strukturę drużyn. W kolejnym roku na Zjeździe Służby Dzieci w Cohutta Springs w stanie Georgia Norman Middag zaprezentował nowy program dla Adventurer.

W 1999 roku na corocznym zjeździe Generalna Konferencja zaleciła dodanie do Prawa Zborowego nowego działu o organizacji Adventurer.

Karta Zaliczeniowa Pomocna Dłoń

Imię: _____ Data rozpoczęcia: _____ Data zakończenia: _____

Wymagania podstawowe

1. Powiedz z pamięci treść Przyrzeczenia i Prawa Zuchowego
   a. Przedstaw sytuacje z życia , w których Przyrzeczenie i Prawo pomagają zachować się po chrześcijańsku. Odegraj lub narysuj takie sytuacje.
2. Zdobądź sprawność Czytanie IV.
3. Zdobądź sprawność Pomocne Dłonie.

Mój Bóg [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Boży plan, by mnie zbawić
   a. Wykonaj lap-book lub wykres wydarzeń w kolejności chronologicznej
      • Paweł,
      • Marcin Luter,
      • Ellen White,
      • Ty.
   b. Zaplanuj i odegraj scenkę lub napisz opowiadanie o jednej z powyższych historii, by pokazać w jaki sposób osoba ta jest duchowym bohaterem.
2. Boże przesłanie dla mnie:
   a. Zdobądź sprawność Biblia IV.
3. Boża moc w moim życiu
   a. Spędzaj regularnie „cichy czas" z Jezusem, rozmawiając z Nim i ucząc się o Nim. Zapisuj swoje postępy.
   b. Zapytaj trzy osoby (poza członkami rodziny) dlaczego zdecydowali się oddać swoje życie Jezusowi lub zdobądź sprawność Kroki do Jezusa.
   c. Zdobądź sprawność Mój kościół.

Ja sam [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Jestem wyjątkowy
   a. Zrób listę kilku zainteresowań i zdolności, jakie dał ci Bóg.
   b. Zaprezentuj swój talent, zdobywając jedną ze sprawności, dzięki której można go wyrazić.
2. Umiem podejmnować mądre decyzje
   a. Poznaj kolejne kroki w procesie podejmowania dobrych decyzji. Wyjaśnij lub zademonstruj, jak ich używać, by rozwiązać dwie problemowe sytuacje z twojego życia.
3. Dbam o swoje ciało
   a. Zdobądź sprawność Higiena.

Moja rodzina [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Mam rodzinę
   a. Wykonaj proporzec lub herb swojej rodziny.
   b. Zdobądź sprawność Książka z obrazkami.
2. W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem
   a. Pomóż zaplanować szczególne nabożeństwo rodzinne, rodzinny wieczór lub wycieczkę dla całej rodziny. Opowiedz w zastępie, jak wam się udało.
3. Rodzina uczy mnie samodzielności
   a. Zdobądź sprawność Współpraca.

Mój świat [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Świat przyjaciół
   a. Zdobądź sprawność Pionierzy Adwentowi.
2. Świat innych ludzi
   a. Zdobądź sprawność Kraje.
3. Świat przyrody
   a. Zdobądź dwie sprawności z działu Przyroda, których wcześniej nie zdobyłeś.

Lista zadań instruktora

Wymagania podstawowe

1. _____
   a. _____
2. _____
3. _____

Mój Bóg

1.
   a. _____
      • _____
      • _____
      • _____
      • _____
   b. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____
   b. _____
   c. _____

Ja sam

1.
   a. _____
   b. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____

Moja rodzina

1.
   a. _____
   b. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____

Mój świat

1.
   a. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____

WSTĘP

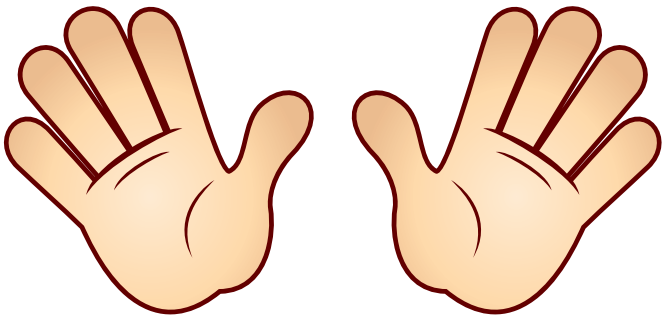
„Lecz Jezus rzekł: Zostawcie dzieci w spokoju i nie zabraniajcie im przychodzić do mnie; albowiem do takich należy Królestwo Niebios.”

- Mt 19,1

Ten fragment często ilustrowany jest jako grupa małych, słodkich dzieci, siedzących w skupieniu u stóp Jezusa. Być może to był właśnie obraz, który miałeś przed oczami, kiedy zgodziłeś się prowadzić zastęp Pomocnych Dłoni. Po pewnym czasie obraz ten mógł szybko zmienić się w grupkę trzecioklasistów biegających i krzyczących ile sił w płucach, w momencie, gdy ty sam wołasz: „Proszę o ciszę!” Miejmy nadzieję, że Twoja rzeczywistość znajdzie się gdzieś pomiędzy tymi dwoma obrazami!

Podręcznik został opracowany, aby pomóc rodzicom i zastępowym Pomocnych Dłoni, którzy pragną pracować z dziećmi, w miarę ich psychofizycznego i duchowego rozwoju. Program Pomocnych Dłoni może być użyty jako część programu Adventurer w twoim kościele lub przez rodziców jako pomoc w uczeniu swoich dzieci nowych umiejętności i wartości.

Wszystkie aktywności Pomocnych Dłoni powinny być zabawą skoncentrowaną na dzieciach. Pamiętaj, że dzieci w tym wieku obserwują dorosłych, przyglądają się spotkaniom i oceniają w jaki sposób mogą się dostosować. Więc... weź głęboki oddech, pomódl się i pamiętaj o poczuciu humoru. Twoja przygoda z Pomocnymi Dłońmi właśnie się zaczyna!

DZIAŁ 1

Poziom Pomocnych Dłoni

Ta część zawiera przegląd poziomu Pomocnych Dłoni. Dowiesz się, jakie miejsce w organizacji Adventurer zajmują Pomocne Dłonie, poznasz ich cele, przyrzeczenie, prawo, hymn i wiele więcej!

NOWE LOGO ADVENTURER

Cele Pomocnych Dłoni

01 Pokazanie Bożej miłości do dzieci.

02 Promowanie wartości wyrażonych w Prawie i Przyrzeczeniu Adventurer.

03 Stworzenie odpowiedniego otoczenia, w którym wszystkie dzieci dobrze się czują.

04 Zachęcenie dzieci do dobrej zabawy.

Przyrzeczenie Adventurer

Ponieważ Jezus mnie kocha,
będę zawsze robić wszystko jak najlepiej.

Prawo Adventurer

Jezus może mi pomóc:

- być posłusznym,
- być czystym,
- być szczerym,
- być uprzejmym,
- być pełnym szacunku,
- być uważnym,
- być pomocnym,
- być pogodnym,
- być rozważnym,
- być pobożnym.

Hymn Adventurer

Adventurer to my,
na zbiórce, w domu też.
Adventurer to my
i wciąż uczymy się,
jak być wiernym
dzień po dniu,
by być jak Jezus, służyć Mu.
Adventurer to my!

Podręcznik Pomocnych Dłoni

Jednym z twoich obowiązków jako rodzica czy zastępowego Adventurer jest zachęcanie do rozwoju fizycznego, psychicznego i duchowego każdego dziecka. Klasy Adventurer zostały stworzone, żeby ci w tym pomóc. Wymagania dla Pomocnych Dłoni są podzielone na pięć obszarów: Wymagania podstawowe, Mój Bóg, Ja sam, Moja rodzina, Mój świat. Dodatkowo podręczniki zawierają dużo zabaw oraz sprawności, które dzieci mogą zdobyć.

Większość dzieci będzie w stanie ukończyć wszystkie zadania programowe Pomocnych Dłoni. Ukończenie każdego zadania należy odnotować w zakresie zadań. Możesz zaznaczyć to gwiazdką lub naklejką obok imienia dziecka na liście Pomocnych Dłoni lub na karcie zaliczeniowej. Na koniec roku harcerskiego każde dziecko, które ukończyło wszystkie zadania otrzyma pin Pomocnej Dłoni podczas szczególnego spotkania zamykającego.

Zdobywanie pojedynczych sprawności jest również nagradzane jako część programu Pomocnych Dłoni. Sprawność zdobywa się, gdy spełni się wszystkie wymagania. Jeśli dziecko i jego zastępowy/rodzic ukończą wszystkie potrzebne sprawności, dostępne są kolejne.

Bardzo ważne jest, by zastępowi rozumieli, że nie wszystkie Pomocne Dłonie są na takim samym etapie rozwoju lub też mają takie same predyspozycje fizyczne. Musisz być elastyczny, co do sposobu, w jaki dzieci realizują wymagania. Od ciebie zależy, w jaki sposób zinterpretujesz wykonanie zadania i spełnienie wymogów. Na przykład nie wszystkie dzieci będą w stanie zapamiętać lub przeczytać werset z Biblii. W zamian możesz wyjaśnić dzieciom ten werset i poprosić, żeby go zilustrowały. Dziecko może nie być w stanie utrzymać pędzelka, ale w zamian może wziąć gąbkę, zamoczyć ją w farbie i udekorować obrazek. Znów, elastyczność i kreatywność są kluczem do zapewnienia sukcesu każdej Pomocnej Dłoni.

Sprawności Adventurer

Naszywki Pomocnych Dłoni nazywane są sprawnościami. Jest wiele sprawności i każda z nich jest zaprojektowana, by zachęcić Pomocne Dłonie do odkrywania, uczenia się i zabawy. Kiedy dziecko spełni wszystkie wymagania potrzebne do zdobycia sprawności, może otrzymać naszywkę.

Wiele sprawności jest włączonych do programu Pomocnych Dłoni, zaplanuj więc czas na ich wspólne zdobywanie w waszym zastępie.

Pamiętaj, że sprawności są dostosowane do wieku zuchów i korespondują ze stopniami Adventurer. Wybierając sprawność do zdobycia, upewnij się, że wybierasz sprawność adekwatną do wieku zuchów.

Pracując ze sprawnościami zastępowy powinien dostosować wymagania do możliwości i potrzeb zastępu. Na przykład, jeżeli sprawność wymaga od dzieci aktywności z użyciem umiejętności pomocy społeczeństwu, jako rodzic albo zastępowy możesz wybrać obejrzenie filmu o tej tematyce lub wizytę osoby, która pomaga społecznie.

Także od ciebie zależy, kiedy dziecko spełni wymagania potrzebne do zdobycia sprawności. Pamiętaj, że nie każde dziecko będzie w stanie spełnić wszystkie wymagania. Ważne jest, by dzieci próbowały nowych rzeczy dobrze się przy tym bawiąc, niż żeby konkurowały ze sobą o to, kto zdobędzie więcej sprawności czy zniechęciły się przez zbyt trudne wymagania przewyższające ich możliwości. Twoja elastyczność w tym zakresie może sprawić, że doświadczenie to będzie wielką radością i pozytywnym przeżyciem dla dzieci i ich rodziców!

Dziewięciolatki lubią otrzymywać nagrody natychmiast, jednak są w stanie zrozumieć opóźnienie lepiej niż młodsze zuchy. Kiedy ukończą sprawność, możesz dać im zdjęcie naszywki oraz odhaczyć ten punkt na ich kartach zaliczeniowych i powiedzieć, że naszywkę otrzymają na następnej zbiórce.

DZIAŁ 2

Charakterystyka Pomocnych Dłoni

Dział, który pomoże tobie i twojemu zastępowemu na szybki przegląd, czego możesz oczekiwać od Pomocnych Dłoni, a czego nie powinieneś

Co musisz wiedzieć o Pomocnych Dłoniach

W książce „Wychowanie” Ellen White zachęca rodziców, by zrozumieli potrzeby rozwojowe swoich dzieci. Ten dział pomoże ci w zrozumieniu fizycznej, poznawczej i społecznej charakterystyki Pomocnych Dłoni. Pamiętaj, że dzieci rozwijają się w swoim własnym tempie, niektórzy z twoich podopiecznych jeszcze nie rozwinęli się do końca, a niektórzy już przeskoczyli do następnego etapu. Również zdolności, które u zuchów nie były jeszcze rozwinięte na początku roku, mogą rozwinąć się pod koniec. Pomocne Dłonie szybko się uczą i rozwijają. Upewnij się, że skupiasz się na konkretnych potrzebach danego dziecka, a nie na tym, na jakim powinien być etapie.

Charakterystyka fizyczna

- Mają bardzo dużo energii i mogą bawić się do momentu wyczerpania.
- Dziewczynki zazwyczaj są bardziej rozwinięte fizycznie.
- Doświadczają skoku wzrostu i mogą czuć się niepewnie w swoim ciele.
- Mogą narzekać na bóle brzucha, głowy czy nóg spowodowane szybkim tempem wzrostu i niepokojem.
- Mają lepszą motorykę małą w porównaniu do młodszych zuchów.
- Mogą mieć nieprawidłową postawę ciała; często „wiercą się", próbując dostosować się do zmian w swoim ciele.

Charakterystyka poznawcza

- Potrafią myśleć niezależnie, ale dbają o to, co myślą ich rówieśnicy.
- Rozwijają silne etyczne poczucie dobra i zła.
- Są w stanie zrozumieć przyczynę i skutek.
- Doceniają, kiedy ktoś im ufa.
- Są konkretnymi uczniami.
- Sprawia im radość zapamiętywanie, ale mogą nie rozumieć sensu i znaczenia zapamiętanych rzeczy.
- Są dobrymi organizatorami, lubią kategoryzować informacje i przedmioty.
- Często są niespokojne i zestresowane. Chcą osiągać sukcesy.
- Potrafią ustawiać priorytety i wyznaczać cele.

Charakterystyka społeczna

- Potrzebują okazji do odnoszenia sukcesu.
- Doceniają nowe zadania, jeśli są odpowiednio pokierowane tak, że, wiedzą czego się spodziewać i jak mają je wykonać.
- Czerpią korzyści z tego, że współzawodnictwo jest ograniczone do minimum.
- Robią wszystko jak najlepiej w atmosferze zachęcania i dobrej zabawy, kiedy są motywowani do próbowania nowych rzeczy.
- Mają potrzebę stosowania się do zasad.
- Dobrze się czują, gdy jest określony plan i rutyna.
- Uczą się przez wykonywanie aktywności: granie w scenkach, pisanie historii, budowanie, malowanie i granie w gry.
- Lubią podejmować decyzje.
- Mogą czasem potrzebować przerwy na odpoczynek lub przeplatania aktywności, do których potrzeba dużo energii, spokojniejszymi aktywnościami.
- Lubią kolekcjonować przedmioty.

Charakterystyka duchowa

James Fowler, chrześcijański doradca, badacz i specjalista ds. rozwoju dzieci, zidentyfikował siedem etapów w duchowym rozwoju dziecka; trzy z nich są ściśle związane i paralelne z poznawczym i psychologicznym rozwojem dziecka.

Etapy rozwoju duchowego:
Pierwotna wiara (wiek 0-2)

1 - Wiara intuicyjno-ochronna (wiek 3-5)
2 - Wiara mityczno-literalna (wiek 6-11)
3 - Wiara syntetyczno-konwencjonalna (wiek 11 - dorastanie)
4 - Wiara indywidualno-refleksyjna
5 - Wiara powiązana
6 - Wiara upowszechniona

Etap 0 „Pierwotna wiara" to początkowe kroki wiary w ramionach rodziców. Etapy 3-6 są etapami wiary Pathfindersów i dorosłych. Fowler przeprowadził badania i odkrył, że wiele osób, nawet dorosłych, może nigdy nie rozwinąć etapów 4-6, jeśli celowo nie starają się rozwijać duchowo; jest to ich wybór czy będą pogłębiać swoją relację z Bogiem. W Adventurer pracujemy z dziećmi, które uczą się doświadczać Boga przez etapy 1 i 2.

Etap 1 Wiara intuicyjno-ochronna (Małe Owieczki i Ranne Ptaszki)

- Dzielenie się doświadczeniami - dzieci uwielbiają, gdy są w społeczności, w której mogą dzielić się swoimi duchowymi odkryciami.
- Rodzicielstwo - rodzice są zaangażowani w doświadczenia zuchów i mają ogromny wpływ na kształtowanie duchowości dzieci.
- Miłość i bezpieczeństwo - Bóg jest prawdziwy poprzez miłość i bezpieczeństwo zapewniane przez opiekunów, rodziców i zastępowych.
- Formowanie znaczenia - prawda o Biblii ma sens, kiedy są rzeczy, których mogą dotknąć i historie biblijne, z którymi mogą się utożsamiać. Dzieci w tym wieku nie są w stanie myśleć abstrakcyjnie i generalnie nie są w stanie zobaczyć świata z perspektywy kogoś innego.
- Doświadczanie tradycji - rozpoczęcie zbiórki według powtarzalnego schematu, Przyrzeczenie i Prawo Adventurer, których uczą się i powtarzają każdego roku przez lata bycia zuchami, są częścią doświadczania tradycji. Bóg staje się bardziej prawdziwy, kiedy rzeczy wokoło są przewidywalne i dzieci wiedzą czego można oczekiwać po aktywnościach duchowych. Wiara nie jest przemyślanym zestawem idei, ale raczej zestawem doświadczalnych wrażeń przeżywanych wspólnie z rodzicami i zastępowymi.

Etap 2 Wiara mityczno-literalna (Pracowite Pszczółki - Pomocne Dłonie)

- Porównania - dzieci w tym wieku są w stanie zauważyć różnicę między potwierdzonymi faktami, a rzeczami, które mogą być spekulacjami i fantastyką.
- Krąg zaufania - źródło duchowego autorytetu zaczyna się powiększać poza rodziców i zaufanych dorosłych do innych osób w społeczności, takich jak nauczyciele i przyjaciele.
- Religia taka, jakiej doświadczają - dzieci w tym wieku pokładają dużo zaufania w religii. Później na tym etapie dzieci mają zdolność rozumienia, że inni mogą wierzyć inaczej niż one same.
- Obowiązki - podążanie za Bogiem i Jego naukami widzą jako obowiązek i przywilej.
- Formowanie znaczenia - standardowo dzieci w tym wieku wiedzą, że modlitwa do Boga jest ważna i że się jej od nich oczekuje. Wierzą, że dobre zachowanie jest nagradzane, a złe karane. Jeśli jestem dobry względem Boga, to Bóg będzie dobry dla mnie. Nauka o prawdziwości Bożej łaski, która zaczyna się na tym etapie, pomoże im w przyszłości pogłębić relację z Jezusem, kiedy wkroczą w etap 3 i 4.
- Doświadczanie tradycji = znaczenie symboli - symbolika biblijna jest dosłowna, bez dodatkowego znaczenia. Historie biblijne są pełne mocy i prawdziwie motywują.

Dyscyplina - co robić, a czego nie robić

Najlepszym sposobem, by zapobiec problemom z dyscypliną jest zajęcie Adventurer różnymi zadaniami. Poniższe strategie pomogą Ci kierować twoimi zuchami. Pamiętaj, że jesteś tu po to, by pomóc dzieciom i ich rodzinom uczyć się miłości do Jezusa, jednakże jest bardzo ważne, żebyś był wzorem miłości, cierpliwości i pogodnego nastawienia. Jeżeli chcesz, żeby twój zastęp był świetnym miejscem dla każdego, staraj się utrzymać poczucie humoru i współczucie nawet, kiedy zachowanie zucha jest problematyczne.

Co robić . . .

- Sporządź listę kilku krótkich, prostych zasad, które dzieci będą znały i umieść je w widocznym miejscu. Przykładowe zasady: Bądź uprzejmy dla innych. Zachowuj dobre maniery. W ciszy słuchaj innych. Podążaj za instrukcjami. Bądź pozytywny.
- Używaj znaków, by skupić uwagę dzieci. Sygnałem może być naprawdę wszystko, np. szybkie włączanie i wyłączanie światła, włączanie i wyłączanie latarki, trzymanie ręki w górze czy użycie dzwonka.
- Używaj ciszy. Jeżeli jest głośno, zatrzymaj się na chwilę i czekaj w ciszy, aż uwaga wszystkich będzie znów skierowana na ciebie.
- Utrzymuj kontakt wzrokowy. Częste łapanie kontaktu wzrokowego z dzieckiem jest dobrym sposobem, by przestało robić to, co robi i skoncentrowało swoją uwagę na tobie.
- Używaj imion. Jeśli wymienisz imię zucha, za którym idzie pytanie lub zadanie, w prosty sposób szybko przywołasz je z powrotem do skupienia.
- Stój blisko zucha, by wrócił do swojego zadania.
- Poproś dorosłych o interakcję z dziećmi. Jeśli dorośli z radością uczestniczą w aktywnościach, bardziej prawdopodobne jest, że zuchy będą naśladować ich zachowanie. Dodatkowo, gdy dorośli są zaangażowani, może to zapobiec potęgowaniu złego zachowania.

Czego nie wolno robić . . .

- Nie zawstydzać i nie upokarzać dziecka przy wszystkich ani na osobności.
- Nie reagować przesadnie.
- Nie tracić panowania nad sobą – nie krzyczeć, nie używać gróźb, nie dokuczać.
- Nie bić, nie dawać klapsów.
- Nie obrażać dziecka, mówiąc „jesteś głupi”, „jesteś bezużyteczny”, „jesteś niezdarny”.
- Nie używać sarkazmu.
- Nie porównywać dzieci.
- Nie “przyklejać dzieciom etykiety”, nie klasyfikować ich.
- Nie żądać szacunku - szacunek się nabywa.
- Nie oczekiwać od dzieci, że będą zachowywać się jak dorośli.

DZIAŁ 3

Pomocne Dłonie z niepełnosprawnościami

Naucz się, jak w pełni zaangażować wszystkie Pomocne Dłonie w twojej drużynie poprzez zrozumienie każdego dziecka i dowiedz się, jak zaplanować aktywności uwzględniające wszystkich.

Włączanie Pomocnych Dłoni ze specjalnymi potrzebami

Możesz poczuć się przytłoczony, kiedy dowiesz się, że dzieci z niepełnosprawnościami będą częścią twojej drużyny. Nie martw się. Często proste zmiany w aktywnościach i wymaganiach to wszystko, co musisz wprowadzić. Dzieci z niepełnosprawnościami w tym wieku zazwyczaj są w stanie powiedzieć, kiedy potrzebują pomocy, a jeśli nie, to rodzice lub opiekunowie mogą to zrobić. Pamiętaj, że rodzice lub opiekunowie nie oczekują, żebyś postawił diagnozę lub zaoferował lek na chorobę dziecka, chcą tylko żebyś przywitał i zaakceptował dziecko w grupie. Dodatkowo inne dzieci i dorośli będą patrzeć na ciebie by wiedzieć, jak mają zareagować, więc dopilnuj, by traktować dziecko z niepełnosprawnością z taką samą otwartością i przychylnością jaką okazujesz innym dzieciom.

Co robić?

- Mów bezpośrednio do dzieci, nie do dorosłych.
- Miej na uwadze, że fizyczna niepełnosprawność dziecka nie jest powiązana z niepełnosprawnością umysłową.
- Zapytaj rodziców o potrzebne wyposażenie dla dziecka.
- Wyjaśnij zastosowanie specjalnego wyposażenia wszystkim dzieciom, by zmniejszyć ich strach.
- Szczególnie zatroszcz się o bezpieczeństwo niepełnosprawnego dziecka w czasie planowania aktywności.
- Upewnij się, że miejsce zbiórki będzie dostępne dla dziecka.
- Zapytaj dziecko, w jaki sposób wolałoby wykonać zadanie.
- Wspieraj samodzielność.
- Skup się na mocnych stronach wszystkich dzieci.
- Oczekuj rozsądnego zachowania od wszystkich dzieci.
- Bądź elastyczny.

Planowanie aktywności integracyjnych

Czasami trzeba będzie zastąpić lub zmienić wymagania programowe, aby dzieci z niepełnosprawnościami mogły w nich uczestniczyć. Będzie to wymagało kreatywnego myślenia z twojej strony. Pamiętaj, że celem jest, by aktywność była dobrą zabawą i wspierała rozwój dziecka. Oto kilka pomysłów, które pomogą ci zacząć.

- Poszukaj w społeczności swojego lub okolicznych zborów doświadczonych ludzi pracujących w tym obszarze i chętnych pomóc lub udzielić cennych wskazówek kadrze.
- Bądź w stałym kontakcie i konsultuj się z rodzicami dziecka z niepełnosprawnością. Oni najlepiej określą potrzeby swojego dziecka i pomogą przezwyciężyć obawy.
- Zamiast wymagać od dziecka, by nauczyło się wersetu biblijnego na pamięć, pozwól by narysowało obrazek, który przedstawia główny temat tego fragmentu: np. Jezus się mną dzisiaj opiekuje, Jezus przychodzi powtórnie, Jezus weźmie mnie do nieba.
- Zapytaj dziecko z niepełnosprawnością ruchową, rodziców lub opiekunów o jedną z trzech rzeczy, nad którymi chcieliby z dzieckiem pracować, by zastąpić te wymagania sprawności Fitness, których dziecko nie jest w stanie lub nie chce wykonać.
- W pracy z dzieckiem ze spektrum autyzmu kluczem do sukcesu jest, żeby uchwycić się czegoś, czym się interesuje. Propozycje: pięć razy odbić piłkę do rodziców, trzy razy rzucić piłką do kosza, spróbować jednego nowego dania na tydzień.
- Jeśli dziecko ma problem z równowagą, zamiennikiem jeżdżenia na hulajnodze może być np. jeżdżenie na rowerze z rozstawionymi przeszkodami.
- Zamiast robienia plakatu z historią stworzenia, niewidome dziecko może przygotować wystawę z małymi plastikowymi zwierzętami i innymi przestrzennymi przedmiotami.
- Dziecko z porażeniem mózgowym, ze słabszą motoryką może nie być w stanie zająć się małą działką w ramach sprawności Ogrodnik. W zamian może asystować dorosłym lub innym Pomocnym Dłoniom w podlewaniu i zbiorach.
- Naucz wszystkie dzieci przyrzeczenia Adventurer w języku migowym. To pomoże dziecku niesłyszącemu lub z zaburzeniami mowy uczestniczyć w nauce.
- Dziecko z zespołem Down'a może nie być w stanie zapamiętać dwóch głównych części Biblii. W zamian, poproś o zrobienie dwóch zakładek: jednej do Starego Testamentu i drugiej do Nowego Testamentu.

Dodatkowe pomysły

• Zaproś nauczyciela edukacji specjalnej (nauczyciela współorganizującego kształcenie specjalne w szkole twojego dziecka/ pedagoga specjalnego), żeby porozmawiał z kadrą Adventurer.

• Poszukaj w społeczności swojego lub okolicznych zborów doświadczonych ludzi pracujących w tym obszarze i chętnych pomóc lub udzielić cennych wskazówek kadrze.

• Bądź w stałym kontakcie i konsultuj się z rodzicami dziecka z niepełnosprawnością. Oni najlepiej określą potrzeby swojego dziecka i pomogą przezwyciężyć obawy.

DZIAŁ 4

Zbiórki Pomocnych Dłoni

Pomocnym Dłoniom radość sprawiają aktywności manualne, w które angażują się wieloma zmysłami. Zaproponowane poniżej lekcje pomogą twoim zuchom dobrze bawić się odkrywając świat i wzrastać bliżej Jezusa.

Zbiórki Pomocnych Dłoni

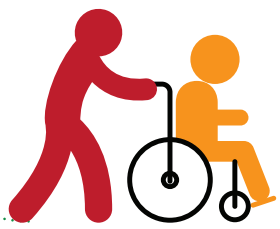
Podstawą twojego programu są zbiórki - jest to miejsce i czas na naukę, aktywności, relacje i zabawę! Każda zbiórka powinna zawierać:

- Temat
- Źródła, z których korzystasz
- Historie, prace manualne, gry i piosenki
- Listę potrzebnych materiałów

Wskazówki dotyczące aktywności

Zbiórki są zaplanowane w taki sposób, by osiągnąć cele programu, ale najważniejsze jest, by wyjść naprzeciw potrzebom dzieci. Mając to na uwadze, zbiórki opisane w tej książce są zaprojektowane tak, aby można było je modyfikować. Nie czuj się zobowiązany, by powtórzyć dokładnie to wszystko, co jest zaproponowane. Sugerowane aktywności są podane dla ułatwienia realizacji wszystkich wymienionych wymagań! Założenia są dostosowane do rozwoju dziecka, co oznacza, że w którymś momencie roku większość zastępu będzie w stanie opanować lub doskonalić swoje umiejętności, aby sprostać wymaganiom! Pomoce zastępowego znajdujące się na końcu podręcznika są ogromnym źródłem pomysłów przy planowaniu kolejnych aktywności na zbiórkach. Jeśli potrafisz wymyślić lub znasz aktywności, które również pomogą w spełnieniu wymagań, czuj się swobodnie, żeby zmienić lub przekształcić sposób pracy z dziećmi! Tylko upewnij się, aby nie było „tak jak w szkole", szczególnie chodzi o to, by dzieci były aktywne, angażowały ręce i żeby była to nauka interaktywna!

Wszystkie aktywności opisane w tym dziale są zaprojektowane w taki sposób, by prowadzić dzieci do Jezusa jak najlepiej się przy tym bawiąc i równolegle, umożliwiając uczenie się o swoim świecie, rodzinie i o sobie samym. Możesz celowo pomóc dzieciom w rozpoznaniu tych powiązań z Jezusem i ich światem, poprzez konkretne określenie celu zbiórki, związek aktywności z tematem, zadawanie dzieciom pytań, które zachęcą ich do podsumowania tematu ich własnymi słowami.

Ta część zawiera karty pracy dla dzieci (do wydrukowania w odpowiedniej ilości egzemplarzy), by mogły śledzić czego się nauczyły. Są to gotowe aktywności, np.: kolorowanie, tworzenie i działanie. Jest tam również wiele poleceń w stylu „idź, zrób to", do których zamiast miejsca na odpowiedź, jest lista zadań do odhaczenia, kiedy będą już wykonane.

Przewodnik zastępowych znajdujący się na końcu każdej książki jest po to, by pomóc rodzicom/kadrze zminimalizować czas potrzebny na przygotowanie się do poprowadzenia aktywności. Pomoce są przygotowane w taki sposób, by naturalnie przejść przez wypełnianie wymagań potrzebnych do zdobycia stopnia czy sprawności. Przygotowując aktywności, pamiętaj o tym, żeby wypełnić wszystkie wymagania.

Miej świadomość tego, że przebieg aktywności będzie różnił się w każdej drużynie i na każdej zbiórce. Czasami dzieci szybko uporają się ze wszystkimi zadaniami. Dobrze wtedy mieć przygotowaną dodatkową grę albo aktywność. Innego dnia dzieci tak się będą cieszyły wykonywaną czynnością, że nie będą miały ochoty kończyć. Bądź elastyczny! Nie jest czymś złym czasami zmienić plany i zaadaptować się do sytuacji, kontynuując coś, co wszystkim sprawia przyjemność. Jeżeli nie wszystko idzie gładko, możesz przerwać i zmienić kierunek zbiórki, zacząć robić coś nowego. Z kolei utrzymywanie szybszego tempa pracy niż naturalne, pozwala dzieciom się zaangażować i sprawia, że chętnie wrócą do tego zadania przy jednoczesnym braku czasu na nudę. Pamiętaj, że elastyczność i entuzjazm są kluczem do sukcesu w prowadzeniu zbiórek Adventurer!

Sieć rodzicielska

Program Adventurer został stworzony, aby pomóc rodzicom w pełnieniu ich ważnej i odpowiedzialnej roli, podobnie, jak nauczyciele czy misjonarze. Celem programu jest umocnienie relacji rodzice-dzieci i późniejszego duchowego, fizycznego, psychicznego i społecznego rozwoju. Poprzez program Adventurer kościół, dom i szkoła mogą wspólnie z rodzicami towarzyszyć dziecku w zdrowym rozwoju.

W służbie Adventurer „zastępowi" i „rodzice" często są synonimami. Wiele drużyn na całym świecie zostało stworzonych i działa dzięki grupie rodziców, którą łączy ten sam cel - służba drużyny dla ich dzieci. Współczesne rodzicielstwo jest bardzo złożone. Adventurer stanowi wspaniałą i bezpieczną przystań, zapewniając strukturę, czas, jak również duchowe i emocjonalne wsparcie dla rodziców. Wszyscy rodzice chcą odnieść sukces! Program Adventurer, jeśli jest dobrze zaplanowany, może pomóc odnieść sukces nam wszystkim!

Mile widziani są rodzice, którzy chcą zaangażować się w program Adventurer - pomagają przy zastępie swojego dziecka, zbierają materiały, przygotowują lub wydają przekąski, czy idą z dziećmi w teren, w czasie wycieczki. Na tym etapie (4-9 lat) rodzice są absolutnie niezbędni do rozwoju duchowości i emocjonalnego wzrostu dzieci!

Dodatkowo zapewniając warsztaty dla rodziców, spotkania na interesujące ich tematy czy dzielenie się doświadczeniami, budujemy relacje między rodzicami, a taka społeczność sprawia, że program Adventurer jest jeszcze bardziej wszechstronny i trafia do całych rodzin. Przyjaciele lub rodzice pracujący nad wspólnym projektem, sprawiają, że cel zostaje osiągnięty!

Pomysły na zaangażowanie rodziców:

- opowiadanie/czytanie historii grupie zuchów,
- granie na instrumencie w czasie śpiewu,
- planowanie i realizowanie wycieczki,
- przekąski,
- przygotowywanie i sprzątanie po aktywnościach,
- prowadzenie gry lub aktywności.

Pomysły na budowanie relacji między rodzicami:

- spotkania rodzinne poza drużyną Adventurer,
- planowanie i prowadzenie nabożeństwa,
- prowadzenie wspólnego ogródka (zaangażowanie dzieci dzielenie się historiami),
- wspólne jedzenie,
- studiowanie Biblii w małej grupie po zbiórce albo innego wieczoru. Studium historii rodziców odnoszących sukces (lub nie), nauk Jezusa, lub innego tematu interesującego grupę,
- organizacja spotkania modlitewnego, stworzenie grupy modlitewnej – modlitwy o siebie nawzajem, o małżonków, relacje i dzieci,
- pomoc innym rodzinom w grupie, jeśli jest taka potrzeba.

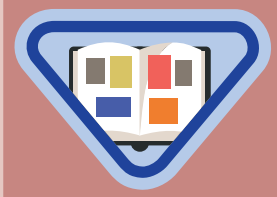
Pomocne Dłonie - Zakres i kolejność zadań

	PODSTAWOWY – WYKONAJ WSZYSTKIE SEKCJE		*Mój Bóg - WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ*	
Dziedzina	**Podstawa**	**Podstawa**	**Mój Bóg** Boży plan, by mnie zbawić	**Mój Bóg** Boże przesłanie dla mnie
Wymagania	Powtórz z pamięci treść Przyrzeczenia i Prawa zuchowego. a. Przedstaw sytuacje z życia, w których Przyrzeczenie i Prawo pomagają zachować się po chrześcijańsku. Odegraj lub narysuj takie sytuacje.		a. Wykonaj lap-book lub wykres wydarzeń w kolejności chronologicznej: Paweł, Marcin Luter, Ellen White, Ty. b. Zaplanuj i odegraj scenkę lub napisz opowiadanie o jednej z powyższych historii, by pokazać w jaki sposób osoba ta jest duchowym bohaterem.	
Sprawności	Czytanie IV 	Pomocne dłonie 		Biblia IV
Wykonano	○	○	○	○

JA SAM - WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

Dziedzina	**Mój Bóg** Boża moc w moim życiu	**Ja sam** Jestem wyjątkowy	**Ja sam** Umiem podejmować mądre decyzje	**Ja sam** Dbam o swoje ciało
Wymagania	a. Spędzaj regularnie „cichy czas" z Jezusem, rozmawiając z Nim i ucząc się o Nim. Zapisuj swoje postępy. b. Zapytaj trzy osoby (poza członkami rodziny) dlaczego zdecydowały się oddać swoje życie Jezusowi lub zdobądź sprawność Kroki do Jezusa.	a. Zrób listę kilku zainteresowań i zdolności, jakie dał ci Bóg. b. Zaprezentuj swój talent, zdobywając jedną ze sprawności, dzięki której można go wyrazić.	a. Poznaj kolejne kroki w procesie podejmowania dobrych decyzji. Wyjaśnij lub zademonstruj, jak ich używać, by rozwiązać dwie problemowe sytuacje z twojego życia.	
Sprawności	Kroki do Jezusa Mój Kościół 	Sprawność do wyboru		Higiena
Wykonano	○	○	○	○

MOJA RODZINA - WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ *MÓJ ŚWIAT -*

Dziedzina	**Moja rodzina** Mam rodzinę	**Moja rodzina** W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem	**Moja rodzina** Rodzina uczy mnie samodzielności	**Mój świat** Świat przyjaciół
Wymagania	a. Wykonaj proporzec lub herb swojej rodziny.	a. Pomóż zaplanować szczególne nabożeństwo rodzinne, rodzinny wieczór lub wycieczkę dla całej rodziny. Opowiedz w zastępie jak wam się udało.		
Sprawności	Książka z obrazkami 		Współpraca 	Pionierzy Adwentowi
Wykonano	○	○	○	○

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

Dziedzina	**Mój świat** Świat innych ludzi	**Mój świat** Świat przyrody		
Wymagania		a. Zdobądź dwie sprawności z działu Przyroda, których wcześniej nie zdobyłeś.		
Sprawności	Kraje 	Dwie sprawności do wyboru		
Wykonano	○	○	○	○

Pomocne Dłonie - część dla instruktora

Uwagi ogólne

Byłoby idealnie, gdybyś był w stanie udekorować salę na każdą zbiórkę Pomocnych Dłoni. Pomoże to dzieciom uczącym się przez doświadczanie łatwiej przyswoić materiał.

Jeżeli pozwala Ci na to przestrzeń, zrób „miejsce opowiadania historii", „miejsce zabawy" i „miejsce prac plastycznych", które będą przygotowane wcześniej (oraz wyposażone przez dorosłych); pomoże to w szybkim i sprawnym przebiegu zbiórki.

Wymagania podstawowe

WYKONAJ WSZYSTKIE SEKCJE

I. Powtórz z pamięci treść Przyrzeczenia i Prawa zuchowego.

Przyrzeczenie: Ponieważ Jezus mnie kocha, będę zawsze robić wszystko jak najlepiej.

Prawo:

Jezus może mi pomóc:

- być posłusznym,
- być czystym,
- być szczerym,
- być uprzejmym,
- być pełnym szacunku,
- być uważnym,
- być pomocnym,
- być pogodnym,
- być rozważnym,
- być pobożnym.

Pomoc w stosowaniu Przyrzeczenia i Prawa w życiu

Niektóre z Pomocnych Dłoni są zuchami już szósty rok. Dlatego prawdopodobnie Przyrzeczenie i Prawo pamiętają nawet lepiej niż ty. Jednak, kluczowe jest to, żeby stając się harcerzami rozumieli także ich znaczenie.

Zachęć dzieci, by pomyślały o zastosowaniach Przyrzeczenia i Prawa na co dzień, podajcie pozytywne i negatywne przykłady z waszego życia.

Przedyskutujcie to. Żeby zachęcić zuchy do dyskusji, zadawaj im pytania otwarte, ale niech one głównie mówią!

Stwórz środowisko, w którym dyskusja będzie dla dzieci zabawą. Możesz to zrobić poprzez pomoc wszystkim w zaangażowaniu się (szczególnie cichym i nieśmiałym dzieciom). Nie pozwól, by jedno czy dwoje dzieci zdominowało dyskusję i odpowiadało na wszystkie pytania. Angażuj również dzieci, które muszą być odpowiednio pokierowane, by odpowiedzieć na zadane pytanie.

Jeśli wasz zastęp jest duży, a masz kilku chętnych rodziców, możecie podzielić się na mniejsze grupy (2-3 dzieci i dorosły). Wtedy więcej osób będzie mogło wziąć udział w dyskusji.

Pytania jakie możesz zadać:

1.Jak wyglądałby kościół, gdyby wszyscy żyli zgodnie z Przyrzeczeniem i Prawem?

2.Czy jest coś, co twoja rodzina może zrobić, żeby żyć zgodnie z Przyrzeczeniem i Prawem?

3.Czy są jakieś dobre rzeczy, które mogłyby się stać w twoim sąsiedztwie/wsi/miasteczku/mieście, jeżeli większość przywódców żyłaby w zgodzie z Przyrzeczeniem i Prawem?

4.Jaka jest twoja ulubiona część Prawa? Dlaczego? Jak pomaga Ci to być lepszym człowiekiem?

5.Dlaczego potrzebujemy Bożej pomocy w przestrzeganiu Prawa? Przypomnij sobie sytuacje, w których Bóg pomógł Ci wypełnić Prawo?

A. Przedstaw sytuacje z życia, w których Przyrzeczenie i Prawo pomagają zachować się po chrześcijańsku. Odegraj lub narysuj takie sytuacje

Po przedyskutowaniu pytań z listy powyżej lub podobnych, zachęć dzieci do odegrania krótkiej scenki lub wykonania ilustracji (może to być plakat, obrazek z piasku, rysunek na chodniku, piosenka, praca multimedialna, itp.) przedstawiającej sytuację, w której Przyrzeczenie i Prawo było im pomocne. Jeśli masz duży zastęp, podziel dzieci na mniejsze grupy (po 2-3 osoby) i przydziel im poszczególne punkty Prawa.

Możesz użyć pantomimy do przedstawiania poszczególnych punktów Prawa, a później Pomocne Dłonie będą zgadywać, o którą część Prawa chodziło.

Wiele z punktów Prawa może być dla ludzi jedynie społecznymi oczekiwaniami, bez wiązania ich z duchowością, jeśli więc macie niechrześcijańską publiczność, która będzie oglądać przedstawienia, prace plastyczne albo inne rzeczy zrobione przez was, może to być dobra okazja do promowania wartości, które niesie ze sobą drużyna zuchowa Adventurer.

II. Zdobądź sprawność Czytanie IV.

Wymagania:

Przyznawana zuchom, które czytają lub słuchają, gdy ktoś czyta:

1. Trzy pierwsze rozdziały z I Księgi Samuela.
2. Historia biblijna lub książka o Jezusie.
3. Książka o zdrowiu lub bezpieczeństwie.
4. Książka o rodzinie, przyjaciołach lub uczuciach.
5. Książka o wydarzeniu historycznym lub o historiach misyjnych.
6. Książka o przyrodzie.

Pomoc:

W zeszycie ćwiczeń dostępny jest dziennik czytania, w którym każde dziecko lub rodzic może wpisać, jaką książkę przeczytali i kiedy skończyli.

1. 1 Samuela 1-3 to historia Anny, urodzenia Samuela i oddania go Bogu. Aplikacje Biblijne takie jak MyBible, Youversion lub inne pomogą w czytaniu tej historii z przekładu, który wybierzesz dla swojego zastępu. Jest też kilka stron internetowych, które ułatwią słuchanie lub czytanie niektórych fragmentów online.
2. Dostępnych jest wiele książek o Jezusie. Ważne, by była ona dopasowana do poziomu rozwojowego dzieci i potrafiła ich zainteresować.

   Biblijna Aplikacja dla Dzieci (Bible App for Kids) to produkt Youversion Bible Inc. posiadający prawie 50 interaktywnych historii dla dzieci. Jest to aplikacja z animowanymi historiami, z barwnymi ilustracjami, dźwiękiem, jak również animacjami odpowiadającymi na ekran dotykowy. Gry i zadania pomogą dzieciom zapamiętać to, czego się nauczyły. Poruszanie się po aplikacji jest dla dzieci bardzo proste, nie ma również możliwości robienia dodatkowych zakupów. Jest także drukowana wersja Biblii opatrzona tymi samymi historiami i obrazkami. Odwiedź sklep z aplikacjami na swoim urządzeniu.

Bibleforchildren.org ma ilustrowane, kolorowe strony do 60 różnych historii dla dzieci, dostępne do pobrania i wydrukowania w 462 różnych językach. Jest tam 18 historii o Jezusie (m. in. prezentacje PowerPoint, kolorowanki i strony z historiami). Odwiedź stronę http://bibleforchildren.org/ albo sklep w na swoim urządzeniu mobilnym.

3. Zaplanuj z wyprzedzeniem „zbiórkę z czytaniem książek", poproś dzieci o przyniesienie swoich ulubionych książek, kocy i poduszek. Stwórz atmosferę dobrej zabawy, którą dzieci zapamiętają na długo. Innym pomysłem jest wspólne słuchanie audiobooka wcześniej wybranej książki lub głośne czytanie przez zastępowego czy któregoś z rodziców. Ciekawa dla dzieci będzie też zmiana scenerii (np. czytanie książki o przyrodzie na kocu w lesie czy książki o zdrowiu pijąc koktajl owocowy i jedząc orzechy).

Czytanie książek może być też zadaniem domowym wykonywanym wspólnie z rodzicami. Kiedy dzieci skończą czytać jedną z książek, poproś je o sprawozdanie w czasie zbiórki z tego, czego się dowiedzieli.

Pomysł: Scenka o głównym bohaterze – niech rodzice wspólnie z dziećmi przygotują i zaprezentują JEDNĄ HISTORIĘ GŁÓWNEGO BOHATERA, którą czytali wspólnie w ramach sprawności.

III. Zdobądź sprawność Pomocne Dłonie.

1. Przeczytaj na głos następujące wersety biblijne na temat służby. Znajdź w nich co najmniej jedno odniesienie do służby lub misji:
    a. Dz 20,35
    b. 1 P 4,10-11
    c. Ga 5,13-14
    d. Mt 20,28
    e. Mk 10,44-45
    f. Flp 2,1-11
2. Omów przypowieść z Mt 25,31-46. W dyskusji użyj poniższych pytań:
    a. Jak myślisz, co reprezentują „owce" i „kozły"?
    b. Czy różniło się postępowanie „owiec" i „kozłów" w tej przypowieści?
    c. O jakich aktach „służby" król mówi, że są „błogosławione"? Jak myślisz, dlaczego te akty są błogosławione?
    d. Jaką służbę podobną do tych z przypowieści wykonuje twój zastęp, drużyna, klasa szkoły sobotniej i kościół?
    e. Czy brzmi to jakby owce miały „nawyk" służenia? Jak możemy wyrobić w sobie „nawyk" służenia?
    f. Jakie to uczucie służyć innym?
3. Zrób listę co najmniej 10 sposobów, jak Pomocne Dłonie mogą służyć innym ludziom. Pamiętaj o aktywnościach, które mogą pomóc:
    a. twojej rodzinie,
    b. społeczności w twoim kościele,
    c. społeczności w twojej szkole,
    d. twoim sąsiadom lub sąsiadom w okolicy twojego kościoła,
    e. ludziom w potrzebie.
4. Wraz z kadrą zaplanuj i zrealizuj jeden z projektów w oparciu o listę z poprzedniego punktu – dwa ostatnie podpunkty. Zgłoś swojemu drużynowemu lub opowiedz w czasie apelu misyjnego na nabożeństwie, co zrobiliście i opowiedz o różnicy, jaką przyniosło to wam i innym ludziom.

Pomoc:

2 Użyj pomocy wizualnych w postaci maskotek, figurek lego lub plastikowych zwierząt.

3 Zróbcie burzę mózgów w swoim zastępie, zachęć dzieci, by to one podawały pomysły.

Mój Bóg

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Boży plan, by mnie zbawić

A. Wykonaj lap-book lub wykres wydarzeń w kolejności chronologicznej: Paweł, Marcin Luter, Ellen White, Ty.

Wykres wydarzeń jest odmianą „kolorowanki", której strony stanowią kolejne historie. Arkusze do kolorowania z każdego stopnia zuchowego mogą zostać złożone w jedną długą oś czasu. Oznacza to, że kiedy ułożymy obok siebie w kolejności chronologicznej strony ze wszystkimi wykresami (z poprzednich lat), to zobaczymy całą historię Biblii, od stworzenia, poprzez krzyż, do powtórnego przyjścia Jezusa. W każdym roku wykonamy minimum cztery strony, a w niektórych latach sześć lub siedem stron.

Książeczka (lapbook) jest nowszą wersją albumu lub portfolio. Możecie ją wykonać dowolną techniką (kolorowanka, wydzieranka, malowanie farbami, plastelina itp.). Wyszukaj w internecie frazę: „co to jest lapbook", żeby zobaczyć, jak może wyglądać taka praca i znaleźć nowe pomysły, jak zrobić taką książeczkę ze swoimi zuchami.

Tematem osi czasu Pomocnych Dłoni jest przegląd misji i jej bohaterów od czasów Dziejów Apostolskich, po czasy współczesne. Po raz pierwszy dzieci będą mogły zobaczyć siebie jako część historii Jezusa/Boga.

Adwentyści Dnia Siódmego wierzą, że dary duchowe, włączając dar prorokowania, to znaki kościoła ostatków. Dlatego właśnie Ellen White jest uwzględniona w naszej liście historii o bohaterach. Dla niektórych dzieci może to być pierwszy raz, kiedy słyszą o Ellen White. Jeżeli tak jest, możecie przeczytać jakąś prostą książkę o jej życiu i roli jaką pełniła, np. „Przygody z Bogiem" Roxy Hoehn rozdziały 7-9. Pomoże im to poznać bliżej tę postać.

Do wykresu wydarzeń możesz użyć obrazków z zeszytu ćwiczeń, znaleźć i wydrukować inne lub użyć chrześcijańskich kolorowanek.

Pomysł: Kostki do nauki

Materiały: Wcześniej przygotowane papierowe kostki do wycięcia (po dwie sztuki na 4-5 zuchów plus rodzic/instruktor), np. ta z zeszytu ćwiczeń oraz markery/kredki.

Przygotowanie: Wytnijcie i złóżcie kostki. Pierwszą kostkę ozdóbcie imieniem lub obrazkiem bohatera na każdym polu, na drugiej kostce napiszcie następujące słowa: kto, co, kiedy, gdzie, dlaczego, jak - po jednym na każdym polu. Ta aktywność może być wprowadzeniem do wykonania wykresu lub potraktowana jako sposób dzielenia się tym, co dzieci zapamiętały w czasie tworzenia wykresu.

Zauważ: Z uwagi na to, że niektóre z tych postaci nie są zbyt dobrze znane Pomocnym Dłoniom, niezbędne może być najpierw przeczytanie lub opowiedzenie dzieciom historii o nich.

Zasady: Niech zuchy usiądą na podłodze w kółku. Jedno dziecko rzuca obydwoma kostkami i zadaje pytanie bazując na słowach i obrazkach/osobach, które wypadły na kostce. Na przykład: jeśli wypadły „dlaczego" i „Marcin Luter", wtedy dziecko może zapytać: „Dlaczego Marcin Luter przetłumaczył Biblię na język niemiecki?" Inne dzieci odpowiadają na to pytanie. Kontynuujcie w kółko aż skończy się czas. Będziesz musiał pokierować dyskusją na temat „siebie", by mieć pewność, że zuchy pamiętają o tym, że są duchowymi i misyjnymi bohaterami dzisiaj i w przyszłości. Te pytania powinny skupić się na tym, jak dzieci mogą swoim życiem i doświadczeniami pomóc innym poznać Jezusa.

B. Zaplanuj i odegraj scenkę lub napisz opowiadanie o jednej z powyższych historii, by pokazać, w jaki sposób osoba ta jest duchowym bohaterem.

Dorośli mogą pomóc dzieciom w zapamiętaniu elementów historii zadając im pytania czy też prowadzić ich w opowiadaniu przygotowując obrazkowe podpowiedzi przypominające najważniejsze daty lub wydarzenia.

Jeśli pracujesz z grupą dzieci, poproś pojedyncze osoby lub pary (np. z rodzicem-pomocnikiem), aby każda z nich stworzyła obrazek lub krótki skecz czy podsumowanie jednej z historii, tak aby każdy z bohaterów został uwzględniony jeśli grupa zdecyduje się na pisanie opowiadania (wiadomości), rozdaj dzieciom kartki i kredki.

Niektóre z zuchów mogą stworzyć werbalne lub wizualne wiadomości używając aplikacji na swoich urządzeniach mobilnych. Zaplanuj z wyprzedzeniem sposoby, jakimi możesz poprowadzić ich proces twórczy, bez wywoływania chaosu albo straty zbyt dużej ilości czasu podczas zbiórki.

II. Boże przesłanie dla mnie

A. Zdobądź sprawność Biblia IV.

Wymagania:

1. Posiadaj własną Biblię lub korzystaj z cudzej Biblii.
2. Na postawie listy ksiąg Nowego Testamentu rozpoznaj te księgi, które dotyczą historii lub listów Pawła i Apostołów.
3. Weź udział w grze, zabawie lub zaśpiewaj piosenkę, która pomoże ci zapamiętać księgi Nowego Testamentu w kolejności.
4. Na mapie historycznej lub teraźniejszej pokaż trzy miasta, które Paweł odwiedził podczas swoich podróży.
5. Opowiedz lub przedstaw historię Pawła na drodze do Damaszku (Dz 9), kiedy spotkał Jezusa i zdecydował się podążać za nim. Wyjaśnij, dlaczego nawrócenie Pawła (przyjęcie Jezusa jako Pana) jest tak ważne dla dzisiejszego chrześcijaństwa jak również dla Ciebie i Twoich przyjaciół.
6. Wybierz jedną z historii z Dziejów Apostolskich, w której ktoś opowiada innej osobie o Jezusie

   Wykonaj jedno z poniższych zadań:

   a. Przedstaw bohatera historii i podsumuj opowiadanie w postaci pisemnej.
   b. Narysuj historyjkę obrazkową przedstawiającą tę historię i omów jej wartość dla nas w dzisiejszych czasach.
   c. Zbuduj model 3D/przestrzenny przedstawiający tę historię i omów jej wartość dla nas w dzisiejszych czasach.
7. Znajdź, zapamiętaj i wyjaśnij trzy z poniższych fragmentów dotyczących oddania twojego życia Jezusowi:

   a. Dz 16,31
   b. J 1,12
   c. Ga 3,26
   d. 2 Kor 5,7
   e. Ps 5,10
8. Zastanówcie się w grupie nad listą współczesnych bohaterów duchowych, których podziwiacie. Podzielcie się myślami, dlaczego umieściliście każdą z tych osób na liście.
9. Naucz się znajdować teksty biblijne szybko i dokładnie. Weź udział w grze lub innej aktywności podczas tego zadania. Postaw sobie cel i poprawiaj wyniki.

Pomoc:

1. To wymaganie jest niezbędne, by nauczyć naszych młodych ludzi otwierać Słowo Boże. Własna Biblia może być zarówno klasyczną, drukowaną księgą, którą dziecko posiada jak i Biblią elektroniczną, do której ma dostęp.

2. Od Dziejów Apostolskich aż po list Judy - wszystkie te księgi są historiami lub listami o Pawle i apostołach. Dzieje Apostolskie są w formie opowiadania, a wszystkie pozostałe księgi to listy (pisma).

3. Pomysł:

Gra: Pozbieraj pudełka różnej wielkości (od dużych po chusteczkach higienicznych lub kaszach do małych po herbacie) albo różnej wielkości fragmenty kartonu/tektury, które będą reprezentowały księgi Nowego Testamentu. Podpiszcie je wspólnie, pomieszajcie i podzielcie się na drużyny (każda z nich musi dostać swój zestaw ksiąg). Drużyny mają za zadanie poukładać księgi w kolejności, w jakiej występują w Biblii tak szybko jak to tylko możliwe.

4. Rozdziały 13-25 Dziejów Apostolskich przedstawiają cztery podróże Pawła, a podtytuły w każdym rozdziale informują, gdzie Paweł podróżował. Wiele drukowanych Biblii z tyłu posiada mapy. Zazwyczaj znajduje się tam również mapa oznaczona „Podróże misyjne Pawła". Aby znaleźć mapy cyfrowe, wyszukaj „mapa biblijna podróże misyjne Pawła".

5. Pomocne Dłonie powinny zastosować tę historię we WŁASNYM życiu. Upewnij się, że dyskusja jest skierowana na DZIECI, nakierowuj..., ale nie udzielaj gotowych odpowiedzi.

6. **Przykład:** Dz 8,26-40 Filip i eunuch królowej Etiopii

Przedstawione są trzy opcje, aby dotrzeć do każdego dziecka przez różne metody nauki.

UWAGA: Celem jest by przeprowadzić zajęcia plastyczne/aktywności tak, by dzieci zapamiętały TEMAT i GŁÓWNĄ MYŚL kilku wersetów biblijnych.

7. Pomóż dzieciom zrozumieć znaczenie każdego z wersetów i pokaż, jak mogą zastosować go w życiu.

UWAGA: „Zapamiętywanie" nie oznacza, że dzieci pamiętają werset słowo w słowo kilka miesięcy później, żeby mogły zdobyć sprawność!

8. Lista może zawierać członków/liderów waszej drużyny, zboru, kościoła w Polsce, mówców, muzyków i wielu innych.

9. „Bible sword drill" (wyścigi w szukaniu wersetów biblijnych) to świetny sposób nauki szybkiego znajdowania tekstów w Biblii. Zastępowy podaje tekst, a zuchy jak najszybciej znajdują go w swoich Bibliach. Możecie zacząć od znajdywania całych ksiąg, potem dodawać rozdziały i wiersze. W ten sposób cała grupa nauczy się tej umiejętności. Ćwiczcie tę aktywność podczas zbiórek i w domu z rodziną.

Pomysł: Czytanie na głos

Materiały: Trzy lub cztery wersety biblijne wydrukowane na DUŻYM PAPIERZE, żeby cała grupa mogła przeczytać słowa. Skorzystaj z najprostszych dostępnych tłumaczeń Biblii.

Zasady: Przeczytaj teksty na głos i omów je szybko. Nie poświęcaj zbyt wiele czasu na każdy tekst. Celem jest, by zapoznać dzieci z różnymi częściami Biblii, które są użyteczne do różnych rzeczy (2 Tm 3,16-17). Ciesz się szybką wycieczką przez Biblię ze swoim zastępem.

III. Boża moc w moim życiu

A. Spędzaj regularnie „cichy czas" z Jezusem, rozmawiając z Nim i ucząc się o Nim. Zapisuj swoje postępy.

„Rodzina, która modli się razem, pozostaje razem", to powiedzenie, które jest częścią chrześcijańskich domów od pokoleń.

Zbiórki zuchowe są dobrym przykładem JAK przeprowadzić udane nabożeństwo rodzinne podczas zajęć lub podczas spotkania szkoleniowego dla rodziców.

Pomysł: Model nabożeństwa rodzinnego

Materiały: Książki z historiami biblijnymi odpowiednimi dla dzieci w wieku 9 lat (unikaj tematów „dla dorosłych", które pojawiają się w historiach biblijnych i nie są odpowiednie dla tej grupy wiekowej). Upewnij się, że książki, które wybrałeś są napisane w sposób przystępny (prostsze zdania niż w książkach dla dorosłych czy nastolatków) i zainteresują twoją grupę. Sprzęty muzyczne (instrumenty lub śpiewniczek z prostymi piosenkami dla dzieci lub DVD/ YouTube z piosenkami dla dzieci) to doskonały sposób by dodać muzykę do waszego nabożeństwa.

Zasady:

Uwaga: Uwielbienie nie powinno trwać zbyt długo, nie więcej niż 10-12 minut, a każdy element nie powinien być dłuższy niż wiek uczestników + 1.

Zapytaj dzieci o ich ulubioną piosenkę o Jezusie. Użyj instrumentów muzycznych, by razem ją zaśpiewać. Następnie przeczytaj jedną historię (lub nawet tylko kilka stron, jeśli historia jest długa). Niech każde dziecko i dorosły powie proste zdanie lub dwa zdania modlitwy. Szczególnie adekwatne dla tej grupy wiekowej są modlitwy „dziękczynne", ponieważ pomagają dzieciom przyjrzeć się zdarzeniom z bieżącego dnia w świetle Bożego prowadzenia i opieki.

Ćwiczenia zawierają stronę z tabelą do zapisywania częstotliwości nabożeństw. Instruktor nie powinien zmuszać, ale zachęcać by odbywało się to każdego dnia, często jednak to nie dzieci są za to odpowiedzialne, ale rodzice. Dlatego zaproś rodziców na krótkie spotkanie po zbiórce i wyjaśnij im, by to oni zachęcali dzieci do regularności, która szybko może zmienić się w nawyk.

B. Zapytaj trzy osoby (poza członkami rodziny) dlaczego zdecydowały się oddać swoje życie Jezusowi albo zdobądź sprawność Kroki do Jezusa.

Pomoc:

Trenuj dzieci, jeśli to potrzebne, prostymi pytaniami, na przykład „Jak pokazać innym ludziom, że Jezus się o nich troszczy?" albo „Jakie są sposoby pokazania miłości Jezusa innym ludziom?". Również ucz dzieci jak mówić „dziękuję" za wartościową rozmowę. Jeśli jest to ćwiczenie grupowe, pamiętaj o czasie.

Sprawność Kroki do Jezusa (opcjonalnie)

Wymagania:

1. Poznaj kroki do zbawienia:
   a. Bóg jest miłością (1J 4,8). Bóg bardzo mnie kocha (Jr 31,3). Bóg kocha wszystkich (J 3,16).
   b. Jestem grzesznikiem. Każdy postępuje źle i jest grzesznikiem, dlatego każdy potrzebuje zbawienia, bo grzesznicy zginą na wieki (Rz 3,23).
   c. Bóg wysłał Jezusa na śmierć po to, abym ja nie musiał zginąć na zawsze (J 3,16). Jezus zmartwychwstał jako mój Zbawca (1 Kor 5,3-4). Kiedy przyjmę Jezusa, wszystkie moje grzechy będą przebaczone (Iz 1,18; Ps 51,7-11; 1J 2,1-2).
   d. Zbawienie jest darem, jaki otrzymałem od Boga. Muszę osobiście poprosić Jezusa, by był moim Zbawicielem (J1,12).
   e. Bóg słyszy mnie, gdy się modlę (1J 5,14).
   f. Jeśli przyjąłem Jezusa, jestem nowym człowiekiem, który nie chce źle czynić, bo kocham Jezusa, a Jezus kocha mnie (J 3,3-7; 2 Kor 5,17).
   g. Mogę być pewny, że będę zbawiony, jeśli poprosiłem Jezusa aby był moim Zbawicielem (J 3,26; Hbr 13,5). Ponieważ jestem grzeszny, wciąż będę popełniać błędy. Lecz jeśli wyznam moje grzechy Jezusowi, On mi wybaczy i całkowicie zmaże moją winę (Jr 31,34). Bóg chce, abym przyznał się wobec tych, których skrzywdziłem (1J 1,9) i zadośćuczynił im (Łk 19,8), a potem całkowicie odwrócił się od grzechu (J 8,11).

2. Przeczytaj i omów z opiekunem cztery z poniższych historii dotyczących nawrócenia i zbawienia:
    a. nawrócenie Etiopczyka (Dz 8,26-40)
    b. oczyszczenie Naamana (2 Krl 5)
    c. miłość Jezusa do dzieci (Mt 19,13-15)
    d. zgubiona moneta, owca i syn (Łk 15)
    e. Zacheusz (Łk 19, 1-10)
    f. Nawrócenie strażnika więziennego (Dz 16, 19, 34)
3. Zapamiętaj teksty: J 3,16; Dz 16,31; 1J 1,9.
4. Regularnie spędzaj czas z Jezusem.
5. Dokonaj osobistego wyboru Jezusa jako Pana i Zbawiciela. Omów swoją decyzję z opiekunem lub rodzicem.
    a. obrysują swoją stopę na kartce, ozdób ją jak chcesz, umieszczając również słowa: „Ja, [twoje imię], uczyniłem dziś [data] pierwszy krok do Jezusa wraz z [imię dorosłego świadka].”
    b. pokaż swoje zobowiązanie zastępowemu, by uzyskać sprawność.

Pomoc:

1. Przygotuj ten koncept planu zbawienia jak najprościej, by dzieci go zrozumiały. Najważniejsze z tego jest, by dziecko rozpoznało naturę grzechu (czynienia źle) i jego konsekwencji (wiecznej śmierci), przebaczenia i Jezusa jako swojego osobistego Zbawiciela.

2. Te historie mogą być świetną podstawą kazania na nabożeństwie dla dzieci, rozważania na zbiórce lub rodzinnym nabożeństwie. Stwórz inspirujący czas dla dziecka, by zrozumiało Boże wielkie zainteresowanie jego zbawieniem.

3. **Sugestia:** zilustrujcie teksty na zakładce do osobistej Biblii dzieci albo podarujcie zakładkę komuś, kto chce wiedzieć więcej o Jezusie.

4. Zachęć dzieci, by zaplanowły regularny czas z Bogiem (może być z rodzicami), np. nabożeństwo rodzinne, uwielbienie na zbiórce lub indywidualnie, sam na sam z Bogiem. Kluczowe jest zaangażowanie dziecka; to fundament, który musi być kontynuowany przez rozwijanie osobistej więzi.

5. Osobiste zaangażowanie u dzieci jest często spontaniczne i pokazywane publicznie. Lecz ta sprawność zachęca do osobistej, przemyślanej decyzji w domu z rodzicami. Jeśli jednak podjęcie decyzji w domu, z różnych przyczyn, nie jest możliwe, nauczyciel lub inny opiekun może być wsparciem w pielęgnowaniu pierwszych kroków tak prywatnie jak tylko się da. Serdecznie przywitaj dzieci jako nowych członków Bożej rodziny, zapewnij ich o niezachwianej miłości Bożej, akceptacji, wybaczeniu i wielkiej trosce. Rekomendujemy dodatkowy projekt, w którym dzieci na swój własny sposób będą mogły wyrazić swoją radość z bycia Bożym dzieckiem. Może to być napisanie piosenki, wiersza, narysowanie lub namalowanie obrazu, wyrzeźbienie czegoś lub wyrażenie siebie poprzez zdjęcia lub prezentację. (Jeśli dzieci tego nie czują, nigdy nie zmuszaj).

C. Zdobądź sprawność Mój Kościół.

Wymagania

1. Zapamiętaj i objaśnij tekst 1 Kor 3,16 oraz naucz się piosenki: „Czy wy wiecie, że jesteście świątynią?”.

2. Poznaj nazwę i adres swojego kościoła. Wraz z innymi zuchami stwórzcie plakat w postaci mapy z prawidłowym umiejscowieniem kościoła, waszych domów i ulic.

3. Kto jest waszym pastorem? Za co jest odpowiedzialny? Zadajcie mu następujące pytania:

a. Dlaczego zostałeś pastorem?
b. W jakim wieku podjąłeś tę decyzję?
c. Czy wydarzyło się coś w twoim życiu, co popchnęło cię do podjęcia tej decyzji?
d. Czy mogę zostać pastorem, jeśli Bóg mnie powoła?
e. Jak mogę przygotować się do życia w służbie Bogu?
f. Czy już teraz mogę służyć Bogu?

4. Narysuj plan budynku twojego kościoła, nazwij i zaznacz pomieszczenia, np. sala główna, pokój szkoły sobotniej, biuro kościoła/zboru, kuchnia, łazienki, harcówka, pomieszczenia ChSCh.

5. Dowiedz się, czym jest rada zboru i czym się zajmuje.

6. Wymień osoby z rady zboru. Czym się zajmują w radzie?

7. Powiedz, jak możesz służyć Bogu w swoim kościele każdego tygodnia, poczynając od najbliższego szabatu.

Pomoc:

1. Jest to pieśń nr 525 w śpiewniku „Śpiewajmy Panu". Użyjcie instrumentów lub gotowej piosenki czy podkładu wyszukanego w internecie.

2. Mapa może być papierowa, możecie też wykonać makietę z plasteliny, materiału, kamyczków, waty i wykałaczek czy innych materiałów.

3. Przygotuj listę pytań do pastora zanim przyjedzie. Przykłady są wypisane. Aktywność może być przeprowadzona w zastępach albo pastor odwiedzi całą drużynę. Niech każdy zuch zada co najmniej jedno pytanie LUB można je dać pastorowi wcześniej, żeby miał czas przemyśleć odpowiedzi. Pastor może być chętny do pomocy również w innych wymaganiach do tej sprawności.

4. Zastępowy oprowadza zuchy po kościele. Następnie zuchy grają role przewodników po różnych pomieszczeniach albo okolicy kościoła. Wspólnie zróbcie szkic pomieszczeń kościelnych i poproś zuchy, by je ponazywali.

5. Zaproś na zbiórkę pastora i członków rady zboru, by zaprezentowali, jak wygląda zebranie rady zboru. Opcjonalnie dzieci mogą odgrywać role członków rady zboru używając przykładowej agendy (odpowiedniej dla dzieci). Poproś zuchy, by udawali aktywnych dorosłych siedzących na zebraniu. Opcjonalnie zorganizuj spotkanie kadry, żeby zuchy mogły zobaczyć, jak przebiega. (Sugestia: Na nabożeństwie prowadzonym przez zuchy powiedz „Dziękuję za prowadzenie naszego kościoła").

6. Przygotuj listę imion członków rady zboru i funkcji, które sprawują.

a. Porozmawiajcie o każdej funkcji: wyjaśnij jej rolę i charakter (jest to służba dla Boga, ponieważ większość stanowisk w kościele to wolontariat).

b. Zapytaj każde dziecko, w której z nich by się najbardziej widziało? Dlaczego?

c. Omów z dziećmi jak przygotować się do życia w służbie dedykowanej Bogu. Przedyskutuj jaka edukacja przydałaby się każdemu z nich do ich wymarzonej pracy.

7. Szczegóły

a. Dzieci pomagają nauczycielowi, żeby pomieszczenie po szkółce sobotniej zostało czyste i uporządkowane.

b. Nigdy nie pozostawiaj żadnych przedmiotów, papierków, ulotek, śpiewników ani Biblii nie na swoim miejscu w kościele kiedy opuszczasz nabożeństwo.

c. Bądź uprzejmy i pomocny dla wszystkich, których spotkasz w kościele.

Ja sam

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Jestem wyjątkowy

A. Zrób listę kilku zainteresowań i zdolności, jakie dał ci Bóg.

Pomysł: TWÓJ Szczególny Akronim Imienia

Zasady: Przeczytaj Ef 2,10 i omów go z zuchami: „Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków". Następnie daj każdemu dziecku kartkę z bloku technicznego. Niech każde dziecko odwróci kartkę poziomo i napisze swoje imię po jej lewej stronie (dzieci z krótkim imieniem mogą dopisać swoje drugie imię lub nazwisko). Do każdej litery ich imienia, dziecko musi dopisać słowo, frazę lub zdanie ich opisujące. Na przykład, dziecko o imieniu Anna może napisać A = artystka, N = niezmiernie miła dla wszystkich, N = nigdy nie narzeka, A = ambitna. Kiedy napiszą słowa, niech pokolorują każdą z liter imienia.

Wariacją tej gry jest przyklejenie kartek taśmą do pleców dzieci, wtedy każdy podchodzi i pisze akronim (więcej niż jedna opcja do jednej literki). WSZYSTKIE muszą być pozytywne! Po tym jak wszystkie litery są u wszystkich uzupełnione, zuchy mogą zdjąć kartki i poczytać o sobie!

B. Zaprezentuj swój talent, zdobywając jedną ze sprawności, dzięki którym można go wyrazić.

Pomysł: Talent Show

Materiały: to, co przyniosą Pomocne Dłonie (zobacz opis zasad).

Zasady: Przed wydarzeniem: Poproś dzieci o przyniesienie przedmiotów, które reprezentują ich talenty. Mogą przynieść instrumenty muzyczne, rękodzieło, które zrobili, wyposażenie sportowe, itd.

Rozpocznij od przeczytania 1 Tm 4,4 „Bo wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre". Przypomnij Pomocnym Dłoniom, że Bóg stworzył ich z talentami i umiejętnościami, które posiadają. ICH kombinacja talentów i umiejętności jest dla nich wyjątkowa!

Niech dzieci przedstawią swoje talenty poprzez talent show albo pokazywanie i mówienie. Jeśli dziecko się zatnie, zrób z nim burzę mózgów. UWAGA: Ta gra NIE pokrywa wszystkich wymagań.

Sprawności, które pokrywają się z wymaganiami to:

Cieśla, Ekolog, Dziennikarz, Język migowy, Pieczątki, Obsługa komputera i inne sprawności z poprzednich lat.

II. Umiem podejmować mądre decyzje

A. Poznaj kolejne kroki w procesie podejmowania dobrych decyzji. Wyjaśnij lub zademonstruj, jak ich używać, by rozwiązać dwie problemowe sytuacje z twojego życia.

Kroki:

1. Zdefiniuj problem.
2. Zrób burzę mózgów i stwórz listę wszystkich możliwych rozwiązań.
3. Rozważ wszystkie konsekwencje dla ciebie i dla innych.
4. Zdecyduj się na jedno rozwiązanie i wprowadź je w życie.

Uwaga dla zastępowego – pomóż młodszym dzieciom lub poproś kogoś dorosłego o pomoc dla nich przy tworzeniu listy pozytywnych, dobrych decyzji z których będą mogli wybierać. Osobisty rozwój to nauka wybierania dobrego spośród złego, ale dzieci w wieku 10 lat lub młodsze potrzebują pomocy nauczyciela, który ich w tym poprowadzi!

Pomysł: Odgrywanie scen

Przygotuj wcześniej: Napisz na fiszkach scenariusz o podejmowaniu decyzji (do odegrania dla dzieci). Na tablicy napisz kolejne kroki podejmowania dobrych decyzji.

Materiały: Długopis do wskazywania, tablica, pisaki lub kreda.

Zasady: Wylosuj scenariusz z torby i niech Pomocne Dłonie go omówią. To spotkanie może być świetną okazją, żeby zaprosić pracownika biblijnego, pastora lub nauczyciela Biblii, by asystował i służył swoją wiedzą biblijną.

Rozpocznij przeczytaniem wszystkich kroków podejmowania dobrych decyzji (plakat/wydruk, który widzą wszyscy). Następnie podziel dzieci na mniejsze grupki, daj każdej grupie karteczkę z zapisanym dylematem do dyskusji. Niech każda grupa po kolei przeczyta swoją kartkę na głos i odpowie na dylemat poprzez odegranie scenki ze złym wyborem, a później z dobrym wyborem. Wybierz scenki, które będą odpowiednie dla Pomocnych Dłoni. Tutaj znajdują się proste przykłady, od których można zacząć: PRZEJRZYJ porównując do swojej sytuacji!

- Siedzisz na obiedzie z dwoma przyjaciółmi, Arturem i Jankiem. Artur wychodzi, żeby wyrzucić coś do śmieci, a w tym czasie Janek opowiada ci historię o Arturze. Historia brzmi jak plotka, która może zranić uczucia Artura.
- Twoja klasa rozwiązuje zadania z matematyki przy tablicy. Wydaje ci się, że zadanie jest proste, ale wiele osób się z nim męczy. Jedna z dziewczyn, która nie jest zbyt lubiana ze względu na swój przemądrzały styl bycia, robi prosty błąd.
- W szkole pękła rura, przez co zniszczyły się książki, komputery i dywany. Szkoła prosi o ochotników do sprzątania bałaganu. Twój przyjaciel mówi, że to jest problem szkoły i zostaje w domu.
- Próbujesz wyrzucić ogryzek po jabłku do śmietnika, ale ląduje on na dzienniku nauczyciela i robi lepką plamę. Kiedy nauczyciel się orientuje wini niewłaściwego ucznia, kogoś, kto wcześniej ci dokuczał.
- Dowiedziałeś się, że polski nie jest ojczystym językiem nowego kolegi w klasie. Mówisz o tym kilku kolegom. Teraz, gdy tylko widzą tego nowego kolegę, śmieją się z niego, z jego akcentu i udają, że nie potrafią go zrozumieć.

III. Dbam o swoje ciało

A. Zdobądź sprawność Higiena

Wymagania:

1. Znajdź, przeczytaj i omów teksty: Ps 119,11, Ps 51,12, Ps 19,15.
2. Poznaj zasady higieny osobistej.
3. Wymień trzy czynności, po których należy umyć ręce.
4. Naucz się prawidłowego sposobu mycia zębów.
5. Omów potrzebę regularnych kąpieli i higieny włosów.
6. Powiedz, ile szklanek wody powinno się wypijać codziennie.
7. Powiedz, dlaczego istotne jest utrzymywanie odzieży w czystości.
8. Przez tydzień pomagaj w utrzymaniu czystości w swoim domu.
9. Przez tydzień pomagaj robić pranie w swoim domu.

Pomoc:

1. Przedyskutujcie jak ważne jest używanie miłych i „czystych" słów, tak jak Jezus nam polecił. Znajdź podane wersety i omów co nam mówią.

2. Zrealizuj ten punkt w możliwie najciekawszy sposób, zagrajcie w gry, śpiewajcie piosenki albo zróbcie plakat, by poznać najważniejsze zasady. Możecie obejrzeć film, przeczytać książkę lub zaprosić pielęgniarkę czy specjalistę ds. zdrowia, żeby porozmawiał z dziećmi o zasadach higieny osobistej.

3. Naucz zuchy jak ważne jest mycie rąk przed jedzeniem, po wyjściu z toalety i przed przygotowywaniem lub braniem jedzenia. Przyjrzyjcie się swoim rękom pod mikroskopem. Następnie niech dzieci umyją ręce mydłem, tak jak zazwyczaj to robią i zobaczcie czy widać różnicę. Po raz kolejny niech umyją ręce bardzo dokładnie i obejrzą pod mikroskopem jeszcze raz.

Pomysł: Błyszczące ręce (wymagania 2 i 3)

Materiały: Brokat w różnych kolorach, duże przezroczyste reklamówki, mydło, ręcznik, miejsce do mycia rąk, biała tablica lub duży arkusz papieru, pisaki.

Przygotuj wcześniej: Napisz kroki poprawnego mycia rąk na suchej tablicy:

- Zmocz ręce w bieżącej, ciepłej wodzie.
- Użyj mydła i nałóż na górę i dół dłoni, między palcami i wokół paznokci.
- Opłucz dłonie ciepłą, bieżącą wodą.
- Weź czysty ręcznik i użyj go to wytarcia wody.
- Osusz ręce.

Rozpocznij od tego, żeby zuchy włożyły ręce do reklamówek z brokatem (jeden kolor brokatu dla jednego dziecka). Następnie niech każdy uściśnie rękę z każdym innym dzieckiem. Sprawdźcie jak wiele kolorów brokatu zuchy mają na rękach. Wyjaśnij, że 80% bakterii, które powodują infekcje, jak np. przeziębienie czy grypa, są roznoszone przez dotyk.

Użyj białej tablicy, by porozmawiać jak prawidłowo należy myć ręce, by pozbyć się jak największej ilości drobnoustrojów. Następnie pozwól dzieciom umyć ręce z brokatu, podążając za krokami prawidłowego mycia rąk.

4. Myjcie zęby co najmniej dwa razy dziennie przez dwie minuty. Jedzcie zbilansowane posiłki, zredukujcie cukier i skrobię, nie gryźcie twardych substancji takich jak lód czy suche nasiona kukurydzy w popcornie. Zaproś stomatologa, by pokazał dzieciom jak prawidłowo czyścić zęby (taka osoba może przynieść szczoteczkę lub inny gadżet dla każdego dziecka).

Pomysł: Wizyta u dentysty / Pracownik dentystyczny

Materiały: nic, UWAGA - niektóre gabinety dentystyczne mają promocyjne próbki past i szczoteczki do zębów. Poproś dentystę o takie próbki dla wszystkich Pomocnych Dłoni.

Zasady: Poproś dentystycznego prelegenta, by zademonstrował i mówił o wartości higieny jamy ustnej. Upewnij się, że będzie czas na pytania! Zachęć prelegenta by był kreatywny, a jego prezentacja interaktywna. Jeśli to możliwe zagrajcie w „grę" by pomóc dzieciom zademonstrować higienę jamy ustnej.

Ciekawostka: w czasie Międzynarodowego Camporee w Oshkosh, w stanie Wisconsin, w USA podjęto próbę zdobycia rekordu Guinessa w jak największej liczbie osób myjących zęby w tym samym czasie.

5. Czyste ciało jest zdrowsze. Podziel się z dziećmi niektórymi problemami, które mogą pojawić się w przypadku nieutrzymywania czystości, takimi jak wszy, przeziębienie, itp. Bawcie się w salon urody, pokaż jak prawidłowo myć włosy, wysuszyć je i wyszczotkować. Jeśli masz możliwość, zaproś kosmetyczkę, żeby porozmawiała z zuchami i pokazała zdrowe nawyki dla ich włosów i rąk.

6. Zewnętrzna powłoka naszego ciała potrzebuje wody, by utrzymać czystość, a wewnętrzna, by utrzymać nasze zdrowie. Trzeba dostarczać odpowiedniej ilości płynów każdego dnia, by być prawidłowo nawodnionym. Stara zasada mówi o 8 szklankach wody dziennie, jednak najnowsze badania wykazały, że indywidualne zapotrzebowanie może być różne, ponieważ woda znajduje się też w owocach, warzywach czy innych płynach. Ważne jest, by być nawodnionym, obserwować swoje ciało, szukając znaków odwodnienia. Podziel się z zuchami jak Bóg stworzył ich ciało i zaplanował, że funkcjonuje w taki sposób.

7. Ważne jest, by nasze ubrania były czyste, żebyśmy wyglądali i czuli się dobrze. Po zabawie lub pracy na dworze trzeba się umyć i założyć czyste ubrania.

8 i 9. Te zadania dzieci wykonują w domu wspólnie z rodzicami. Powiedz o tym dzieciom i uprzedź rodziców, żeby w razie potrzeby przypominali zuchom o tych zadaniach. Jeżeli jakieś dziecko nie ma warunków, żeby to robić, niech pomaga w utrzymywaniu czystości miejsca zbiórki oraz jeśli dysponujecie pralką, niech pomoże wyprać np. obrusy, koce czy inne używane na zbiorkach materiały.

Uwaga dla zastępowego: Łatwo jest zrobić z tych punktów wykład o tym „co należy robić" zamiast uczyć przez doświadczenia. Postaraj się przeprowadzić tę sprawność możliwie interaktywnie i kreatywnie, zamiast „prostej rozmowy" lub wykładu.

Moja rodzina

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Mam rodzinę

A. Wykonaj proporzec lub herb swojej rodziny.

Możesz użyć wyszukiwarki, by znaleźć ciekawe pomysły na rodzinny proporzec lub herb.

Pomysł: Rodzinna flaga

Materiały: kolorowy papier techniczny 23 x 30,5 cm, dodatkowy papier techniczny, nożyczki, klej, pisaki, wełna, skrawki różnych materiałów, inne materiały, którymi można udekorować flagę, tablica lub duży arkusz papieru.

Zasady: Przed zbiórką: Poczytaj o fladze swojego kraju i przypomnij sobie co znaczą jej kolory i symbole.

Zapytaj dzieci, dlaczego kraje albo organizacje mają swoje flagi. Na tablicy zapisz niektóre kolory i ich znaczenie np.:

- Czerwony: pasja, działanie, odwaga
- Pomarańczowy: optymizm, ciepło, energia
- Żółty: nadzieja, szczęście, entuzjazm
- Zielony: wzrost, natura, odnowa
- Niebieski: zaufanie, pokój, lojalność
- Fioletowy: wyjątkowość, kreatywność, wyobraźnia
- Różowy: miłość, współczucie
- Biały: czystość, niewinność
- Czarny: siła, ochrona, tajemnica

Popularne symbole na flagach to: gwiazdy, paski, słońce, księżyc, krzyż, trójkąt i kwadrat, ich znaczenie różni się w zależności od kraju. Podziel się z dziećmi symboliką na waszej fladze narodowej.

Zapytaj zuchy co jest ważne w ich rodzinie (szczerość, pomoc innym, bycie miłym), co ich wyróżnia jako rodzinę, co lubią razem robić? Później pozwól dzieciom dobrać odpowiednie kolory i symbole, by stworzyć flagę ich rodziny.

Niech każde dziecko wybierze kartkę z kolorowego bloku technicznego jako tło flagi. Kolor powinien reprezentować ważną cechę ich rodziny. Niech udekorują flagę symbolem, który reprezentuje ważną w ich rodzinie wartość lub coś, co ich rodzina lubi robić razem. Dzieci mogą wymyślić znaczenie tego symbolu. Po skończonej pracy zaprezentujcie swoje flagi tłumacząc znaczenie użytych kolorów i symboli. Zachęć również zuchy do podzielenia się flagą i jej znaczeniem ze swoją rodziną.

B. Zdobądź sprawność Książka z obrazkami.

Wymagania:

1. Wykonaj książkę z obrazkami, mającą co najmniej sześć stron.
    a. każda ze stron musi być ozdobiona.
    a. opisz każdy obrazek.
2. Zapamiętaj tekst Jl 1,3 i wyjaśnij jego znaczenie.
3. Pokaż swoją książeczkę innym i wyjaśnij, dlaczego wybrałeś te obrazki. Czy pomogło Ci to zrozumieć tekst Jl 1,3?

Jl 1,3 „Opowiadajcie to swoim dzieciom, a wasze dzieci niech opowiadają to swoim dzieciom, a ich dzieci następnemu pokoleniu!"

Pomoc:

1. Stwórz książkę-album ze zdjęciami rodziny lub wybierz jakiś inny temat, obiekt czy motyw dla twojej książki. Załącz zdjęcia, wycinki z gazet i/lub rysunki.
    a. użyj różnych materiałów do ozdobienia książki.

Przykładowe materiały: kolorowe lub wydrukowane kartki, naklejki, wycinanki, dekoracyjne nożyczki, guziki, pianki, ozdoby, koraliki, konfetti lub cokolwiek innego. PAMIĘTAJ: Bądź kreatywny, raczej użyj materiałów, które zostały wam po poprzednich pracach plastycznych niż kupuj drogie, modne przybory do robienia albumów!

    b. do zdjęć powinien być dołączony krótki opis, może być wydrukowany, zapisany lub być częścią ustnej prezentacji.

2. Jl 1,3 „Opowiadajcie to swoim dzieciom, a wasze dzieci niech opowiadają to swoim dzieciom, a ich dzieci następnemu pokoleniu!"

Ważne: album pomaga nam zapamiętać ważne momenty naszego życia. Daje nam okazję, by powiedzieć innym coś ważnego nawet po bardzo długim czasie. Dyskusja pomoże im zdecydować, jakie ważne wydarzenia z życia chcą opowiedzieć innym i umieścić w książce, tak, by pasowało to do tekstu z Biblii.

Ważne wydarzenia, mogą zawierać np.: błogosławieństwo dziecka, chrzest, wypowiedź publiczna, występ w kościele lub w szkole, konkurs, rodzinne wakacje, obóz czy podróż misyjna.

3. Podziel się swoją książką z rodziną, drużyną, w szkole lub z przyjaciółmi.

II. W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem

A. Pomóż zaplanować szczególne nabożeństwo rodzinne, rodzinny wieczór lub wycieczkę dla całej rodziny. Opowiedz w zastępie jak wam się udało.

Najważniejszy cel tego wymagania: Dzieci w tym wieku są wystarczająco kreatywne i utalentowane, by brać udział w planowaniu rodzinnych aktywności, czy to duchowych, sportowych czy społecznych. NAJWAŻNIEJSZYM celem jest danie dzieciom narzędzi, by przewodzili lub aktywnie pomagali w organizacji rodzinnej atrakcji. W wielu kulturach rolą instruktora jest nie tylko znaleźć plan, który działa, ale również przekonać rodziców, żeby pozwolili Pomocnym Dłoniom go realizować.

Pomysł: Budowanie Pudełka Błogosławieństw

Materiały: pudełka do dekorowania w stylu „papier mache", (które mogą pomieścić małe karteczki), skrawki papieru, klej, karteczki.

Cel: Rodziny wybierają wspólny czas, by napisać na karteczkach jak Bóg błogosławił im w tym tygodniu.

Zasady: Daj każdemu dziecku pudełko i papierowy talerzyk z klejem. Następnie wręcz dzieciom kawałki papieru, które mogą podrzeć, by stworzyć mozaiki na swoich pudełkach. By przykleić papier na pudełku połóż kawałek papieru na talerzyku z klejem, przyklej papier na pudełku i wygładź. Całe pudełko powinno być pokryte skrawkami papieru. Daj każdemu dziecku 20 karteczek, żeby wzięły do domu i użyły ich razem z rodziną do napisania błogosławieństw.

Pokaż dzieciom 2-3 wersety z Biblii, które zachęcają nas do dziękowania za błogosławieństwa. Niech każde z nich wybierze jakiś tekst i stworzy krótki plan jak przeprowadzić uwielbienie z rodziną przedstawiając im „Pudełko Błogosławieństw".

Celem w czasie zbiórki jest nie tylko wykonanie uroczej pracy plastycznej, ale również nauczenie dzieci, by potrafiły poprowadzić swoją rodzinę do CELOWYCH i systematycznych aktywności podczas nabożeństw rodzinnych.

Pomysł: Zwoje Biblii

Materiały: Małe kawałki papieru zwinięte jak zwoje, kredki, pisaki.

Cel: Pomóc każdemu dziecku wybrać cytat lub zdjęcie ilustrujące fragment z Biblii, który wspólnie przeczytacie.

Zasady: Wiele fragmentów Biblii pasuje do tego zadania. Jest to świetny pomysł do realizacji podczas rodzinnych nabożeństw. Fragment, który czytają i dyskutują dorośli może mieć zastosowanie również dla dzieci, np. przez przeczytanie go na głos, zapisanie na zwoju i wybór sceny do zilustrowania. Podczas gdy dorośli studiują dany werset, dzieci piszą lub rysują. Obrazki pomogą także dorosłym bardziej skupić się na dyskutowanym fragmencie, co może prowadzić do lepszego zagłębienia się w temat.

Uwaga: Wpisz w wyszukiwarkę frazę „jak samemu zrobić zwój", żeby to doświadczenie było wiarygodne dla najmłodszych uczestników nabożeństwa. Pomocne Dłonie mogą brać aktywny udział w robieniu papierowych zwojów i wyborze fragmentu Biblii, który będzie czytany. Zastępowi powinni wyjaśnić rodzicom, że dzieci będą wspólnie z rodziną tworzyć domowe nabożeństwa.

Pomysł: Planowanie wycieczki

Materiały: mapy, przewodniki turystyczne, przewodniki online z wycieczkami dla rodzin, tablica korkowa.

Cel: Pomóc Pomocnym Dłoniom wybrać miejsce, w jakie chcieliby zabrać swoją rodzinę.

Zasady: To wymaganie może dać zastępowym możliwość, by nauczyć Pomocne Dłonie podstawowych umiejętności czytania mapy. Pokaż dzieciom, że wiele atrakcji dostępnych jest zupełnie za darmo lub przy niewielkim budżecie. Daj im wskazówki, jak mogą zacząć rozmowę ze swoją rodziną o spędzaniu razem wartościowego czasu. Bądź czujny podczas tego wieloetapowego ćwiczenia praktycznego, w którym wiele zależy od dyskusji i wzajemnego zrozumienia.

III. Rodzina uczy mnie samodzielności

A. Zdobądź sprawność Współpraca

Wymagania:

1. Przeczytaj i omów teksty: Dz 4,32-37; Wj 35,20-29; Wj 36,2-7.
2. Co to jest współpraca?
3. Dlaczego współpraca w rodzinie, szkole, kościele jest ważna?
4. Weź udział w scence biblijnej na temat współpracy.
5. Zaśpiewaj piosenkę o współpracy.
6. Weź udział w grze opartej na współpracy.
7. Wykonaj wspólną pracę plastyczną w grupie.

Pomoc:

Uwaga: Ta sprawność wymaga kultury i wrażliwości grupy. Prosimy, potraktuj nasze sugestie jako punkt startowy. Działania wskazujące na współpracę bardzo się od siebie różnią w różnych kulturach na całym świecie!

1. Te wersety biblijne mówią nam o wynikach współpracy zakończonych sukcesem grupy ludzi, którzy podążali za Bogiem. Przeczytajcie te teksty jako grupa, a później porozmawiajcie na ten temat.

Przykłady pytań:

1. Co udało się zakończyć, kiedy ludzie ze sobą współpracowali?
2. Czy współpraca oznacza, że każdy robi to samo?
3. Jakich swoich talentów używali ludzie, by ze sobą współpracować?
4. Jaki był cel grupy w każdej z tych historii?
5. Jakie widzisz znaki tego, że udało im się osiągnąć cel?
6. Jakie cele ma nasz zastęp/drużyna, które możemy pomóc osiągnąć?

Przeczytaj na głos Kol 3,23-24 jako wyzwanie na dziś!

2. Współpraca to chęć, by zrobić coś razem, to dawanie i branie. Uczenie się współpracy polega na myśleniu o innych i balansowaniu swoich potrzeb i pragnień z potrzebami i pragnieniami innej osoby. Niektórym wydaje się, że współpraca polega na tym, żeby dzieci robiły to, co chcą dorośli. Nie o to chodzi. Prawdziwa współpraca to dawanie i branie pomiędzy ludźmi, które kończy się tym, na co wszyscy się zgadzają. Współpraca to umiejętność, której trzeba się nauczyć.

3. Dyskutuj. To wymaganie można połączyć z biblijną dyskusją z punktu 1.

4. Niech dzieci zrobią burzę mózgów i wymyślą listę historii. Przykładowe historie: paralityk przyniesiony przez swoich przyjaciół do Jezusa (Mk 2,1-12), Nehemiasz budujący mur (Ne 3-4), marsz wokół Jerycha (Joz 6), Noe i jego rodzina budują łódź (Rdz 6), Gedeon i 300 wojowników (Sdz 6).

Pomysł: Torba papierowa - odgrywanie ról

Materiały: Brązowa papierowa torba z karteczkami. Każda karteczka zawiera historię biblijną (i odnośnik do wersetu) o współpracy, która może być odegrana.

Cel: Grupa Pomocnych Dłoni odgrywa pantomimę historii biblijnej o współpracy przed innymi dziećmi, które zgadują co to za historia.

Zasady: Podziel dzieci na 3-osobowe grupy. Niech każda grupa wylosuje karteczkę. Daj im pięć minut na zaplanowanie odegrania scenki bez używania słów. Niech każda grupa odegra swoją scenkę. Przypomnij reszcie dzieci, że NIE mogą zgadywać, dopóki grupa nie skończy. Może być to świetny sposób na poprowadzenie nabożeństwa przez Pomocne Dłonie.

5. Youtube.com albo ulubiona wyszukiwarka pomoże ci wybrać piosenkę odpowiednią dla tej grupy wiekowej. Wyszukaj: „piosenka dla dzieci o współpracy" albo „chrześcijańska piosenka dla dzieci o współpracy tej grupy wiekowej. Wyszukaj: „piosenka dla dzieci o współpracy" albo „chrześcijańska piosenka dla dzieci o współpracy"

6. Pomysł: Wieże ze spaghetti

Materiały: suchy makaron spaghetti, małe pianki (marshmallow).

Cel: Stwórz jak najwyższą wieżę, która będzie stać.

Zasady: Daj każdej 3-4-osobowej grupie 100 g makaronu spaghetti i 50 g małych pianek. Powiedz im, że mają spróbować zbudować jak najwyższą wieżę z pianek i makaronu spaghetti. Mogą ciąć i rozdzielać na kawałki, ale nie mogą niczego dodawać, włącznie z wodą. Jeśli będzie potrzeba, przydziel jednego dorosłego opiekuna do każdej grupy, ale NIE może on podejmować żadnych decyzji, może tylko pomagać. Daj każdej grupie 10-20 minut na zaplanowanie i zbudowanie wieży. 5 minut przed końcem poinformuj ich, że czas się kończy.

Dyskusja: Co dobrze funkcjonowało w waszej grupie? Czy wasza grupa dobrze współpracowała? Słabo? Jak współpraca wpłynęła na sukces waszego zadania?

Mój Świat

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Świat przyjaciół

A. Zdobądź sprawwność Pionierzy Adwentowi

Wymagania:

1. Wymień pięciu pionierów adwentowych i opowiedz coś o każdym z nich.
2. Przeczytaj historię o pionierach adwentowych.
3. Naucz się pieśni pochodzących z początku adwentyzmu. Zapamiętaj pierwszy werset.
4. Zrób i spróbuj granoli. Powiedz, co wspólnego ma granola z pionierami adwentyzmu.
5. Pomaluj, udekoruj chustę. Wykorzystaj ją do przebrania się za pioniera.
6. Zapamiętaj Ap 14,12.
7. Unieś do góry dużą książkę jak Ellen White podczas swojej wizji i zmierz czas, jak długo ją utrzymasz.
8. Weź udział w zabawie, w którą bawili się pionierzy.
9. Wykonaj pracę plastyczną lub posiłek charakterystyczne dla pionierów.

Uwaga: W czasie przeprowadzania tej sprawności ważne jest, żebyście się przebrali i odgrywali scenki. Może to sprawić, że „zwykła, nudna, stara historia" nabierze życia i stanie się pozytywnym doświadczeniem Pomocnych Dłoni. Jest to jedna z tych sprawności, do której trzeba dobrze się przygotować i dokładnie zaplanować każdy punkt. Ponieważ adwentyzm rozpoczął się w Ameryce Północnej ponad 150 lat temu, możesz spodziewać się, że wiele wymagań będzie różnić się kulturowo od naszych czasów.

Pomoc:

1. Ellen White, Jakub White, William Miller, Józef Bates, Jan Andrews, Hiram Edson, itd.
2. Przykładowe książki do wymagania #2: „Przygody z Bogiem" Roxy Hoehn, „Powiedz to światu" C. Mervyin Maxwell.

Pamiętaj, że Pomocne Dłonie są zdolne by słuchać bardzo zawiłych i skomplikowanych historii, bardziej niż młodsze zuchy. Jednak, NIE są jeszcze dorosłe, więc historie o pionierach adwentowych pisane dla dorosłych mogą sprawić im trudność. Twoim celem jest zaciekawić i zainteresować dzieci życiem pionierów adwentowych. Większość dzieci, nawet te, które wychowały się w rodzinach adwentystycznych, nie wie zbyt wiele o historii swojego kościoła. Członkowie drużyny niewychowywani w domach adwentystycznych powinni usłyszeć, że adwentyści mieli fajnych i wyjątkowych ludzi w swojej historii! Bądź dla nich „misjonarzem dziedzictwa adwentowego"!

3. Jest kilka pieśni, które były napisane lub śpiewane przez pierwszych adwentystów. Przykładowe pieśni ze śpiewnika „Śpiewajmy Panu": „Nas miłość uszczęśliwia" numer 412, „Ujrzysz Pana" numer 211, „Sobotni pokój" numer 107.

Pomysł:

Zaproś muzyków ze swojego kościoła, żeby zademonstrowali kilka pieśni z tego okresu. Zaproponuj im, żeby w miarę możliwości przebrali się do występu za ludzi z czasów pionierów (kobiety: długa spódnica, bluzka koszulowa z falbankami lub długa sukienka, mężczyźni: koszula, marynarka, kapelusz).

4. Czy wiedziałeś, że płatki śniadaniowe (pierwsze suche płatki w paczkach wymyślone przez dr Johna Kelloga) są produktem adwentystycznego poselstwa zdrowia?

Powiedz o znaczeniu śniadania dla naszego zdrowia i najlepszych produktach na śniadanie. Wspomnij o historii śniadań. Znajdź książkę kucharską z przepisem na granolę lub wyszukaj przepis w internecie. Wcześniej kup składniki, a podczas zbiórki razem je zmieszajcie i upieczcie granolę. Koniecznie spróbujcie jej z mlekiem lub jogurtem! Na koniec przekaż każdemu dziecku porcję granoli łącznie z przepisem do domu, żeby cała rodzina mogła jej spróbować.

Jeśli nie dacie rady zrobić granoli, kup batoniki z granolą i opowiedz o składnikach, które czynią granolę zdrową (pełne ziarna, suszone owoce itp.)

Więcej informacji znajdziesz wpisując w wyszukiwarkę: „historia płatków śniadaniowych adwentystów".

5. Zróbcie bandany. Możecie do tego użyć materiału w kształcie kwadratu o boku ok. 40 cm, który przetnijcie na dwa trójkąty. Udekorujcie chusty przybijając dużą pieczęć, odrysowując szablon lub kolorując je flamastrami czy farbami do tkanin. Całość ozdóbcie wzorami w kształcie zwierząt, powozów lub dzieci. Do „przebrania się" przygotuj dla zuchów długie sukienki, spódnice, bluzki z falbankami, marynarki, płaszcze, kowbojskie kapelusze, itd. Inne kostiumy, które będą pasować do tej epoki to: czepki, kombinezony i fartuchy robocze. Więcej inspiracji znajdziesz w internecie.

6. Porozmawiajcie o znaczeniu słów wersetu Ap 14,12 i nauczcie się go na pamięć.

7. Historia Ellen White trzymającej wielką Biblię w czasie wizji jest opisana na oficjalnej stronie White Estate pod hasłem „The Big Bible" http://www.whiteestate.org/issues/faq-egw.html

Biblia w tej historii ważyła 8 kg.

Pomysł:

Przynieś wielką książkę, np. encyklopedię, którą spróbujecie używać w ten sam sposób, w jaki zrobiła to Ellen White. Wspólnie ją zważcie. Czy wasza książka jest cięższa od tej, którą miała Ellen? Niech każde dziecko spróbuje utrzymać ją jak najdłużej wyciągając ręce pod kątem 45-90 stopni w stosunku do ciała. Porozmawiajcie o Bożej sile, która jest większa niż siła ludzka. Możesz przypomnieć dzieciom o Samsonie i jego sile od Boga.

8. Przykłady zabaw: skakanie przez linę, przeciąganie liny, berek, rzuć chusteczkę, jakie krowa daje mleko, tor przeszkód.

9. Przykłady prac: lalka z łyżki, igielnik, proste drewniane zabawki, puzzle, lalki z kukurydzy i wiele innych. Więcej inspiracji znajdziesz w internecie.

II. Świat innych ludzi

A. Zdobądź sprawność Kraje.

Wymagania:

1. Wybierz kraj, o którym będziesz się uczył.
2. Na mapie świata znajdź położenie wybranego kraju i nazwij kontynent, na jakim się znajduje.
3. Znajdź i wytnij lub narysuj mapę i flagę wybranego kraju.
4. Naucz się sześciu faktów na temat wybranego kraju np.:
    a. narysuj lub znajdź i wytnij obrazek z narodowym ubiorem;
    b. naucz się piosenki pochodzącej z tego kraju;
    c. posłuchaj hymnu tego kraju;
    d. naucz się grać w grę pochodzącą z tego kraju;
    e. powiedz, jaka religia obowiązuje w wybranym kraju;
    f. zbierz znaczki pocztowe, kartki lub monety pochodzące z tego kraju;
    g. przeczytaj lub posłuchaj legendy lub opowieści pochodzących z wybranego kraju.
5. Wykonaj pracę plastyczną na temat wybranego kraju.
6. Przeczytaj w Biblii, w jaki sposób powstały różne języki podczas budowy wieży Babel. (Rdz 11,1-9).

Pomoc:

Uwaga: ta sprawność nie ma klucza z odpowiedziami, ponieważ są setki krajów na całym świecie, z których można wybierać.

Wskazówka: Wybierz jeden kraj dla całego zastępu lub jeśli chcecie, podziel dzieci na mniejsze grupy. Będziecie wtedy potrzebowali jednego dorosłego na grupę.

Jeśli szukacie źródeł w internecie, warto jest dodać słowa „dla dzieci” do większości fraz, wtedy można uzyskać informacje napisane specjalnie dla nich.

III. Świat przyrody

A. Zdobądź dwie sprawności z działu Przyroda, ktorych wcześniej nie zdobyłeś.

Sprawności z działu Przyroda stworzone dla Pomocnych Dłoni:

- Czysta woda
- Geolog
- Grzyby
- Kosmos
- Odkrywca
- Pogoda II
- Psy
- Pszczoły
- Środowisko
- Żubry II

ADVENTURER
CLUB